

40-dagen Kalender 2024

Een waardevast leven

40 dagen op pelgrimsreis met God, geld, goed.

40 DAGEN KALENDER

Dag 1

Auteur: Jeroen Dorstijn
Dag: woensdag 14 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Platzak 1

Om het Woord

“En Hij gebood hun dat zij niets mee zouden nemen voor onderweg dan alleen een staf: geen reiszak, geen brood, geen geld in de gordel.” Markus 6:8

Overdenking

Ik ga op reis en ik neem mee... niets. We zien in de Evangelieën dat Jezus steevast afwijkt van wat de mensen verwachten. Mensen zien een uitgebreide voorbereiding en volgepakte tas als een signaal dat je klaar bent om te gaan. Jezus leert dat we niet met een volle tas maar in vol vertrouwen op weg mogen gaan. Niet vertrouwend op ons eigen geld, brood of kleding (zie vers 9). Wanneer we met God op reis willen gaan, zullen we moeten leren loslaten waarvan we denken dat het ons zekerheid geeft. Wat wij typeren als zekerheid of veiligheid, is vaak een ballast om de weg van Jezus te gaan. Vertrouwen op God maakt dat je zonder ballast op reis kan.

Onderweg

Aan het begin van onze pelgrimstocht lopen we door de sloppenwijk naar het project dat we als groep bezoeken. De leidster heeft een kring van stoelen neergezet waar we plaatsnemen. Nadat er een presentatie is gehouden over het seksueel misbruik in deze omgeving zitten we een half uur later betraand, verbijsterd en verslagen. De cijfers schokken ons diep. De pijn waar de (voornamelijk) vrouwen en kinderen mee te maken krijgen. Ik ben er misselijk van.

Zoals een goede discipel van Jezus doet komen we in actie. Zodra onze gebroken stemmen een beetje terugkomen beginnen we te vragen: wat kunnen we doen? Hoeveel geld is er nodig om jullie bereik te vergroten? Hoeveel kost zo'n project om meer mensen te redden? Wat kunnen we doen?

We krijgen een antwoord dat me tot de dag van vandaag raakt: bid voor ons.

Daar nemen we geen genoegen mee. Wij kunnen toch meer doen? We hebben geld, we hebben middelen, we kunnen een verschil maken op deze plek. Dus we vragen door. Maar krijgen drie keer hetzelfde antwoord: alsjeblieft, bid voor ons!

Zou dit de reden zijn dat we op weg moeten zonder 'middelen'? Het middel dat meer een belasting is dan een zegen. Omdat we missen om Wie het echt gaat? Reis licht, zodat je echt reist met Jezus!

Opdracht

Ik heb mezelf na dit moment voorgenomen om opnieuw te kijken naar m'n bezittingen. Zo vaak zien we het als mooi middel om te zegenen. Maar zijn ze een zegen, of weerhouden ze mij en jou ervan echt te leven? Zijn de middelen op de reis van ons leven een zegen of weerhouden ze ons ervan om echte hoop te brengen? Want hoop heeft een naam: Jezus. En met Hem willen we deze reis beginnen. Dus begin ik zoals Hij ons zendt: zonder eigen middelen, vol vertrouwen. Hoe begin jij deze reis?

Op-pad-lied

De naam van Jezus - Opwekking 867

<https://www.youtube.com/watch?v=7DQAYYLAqqs>

Dag 2

Auteur: Wim Dekker
Dag: donderdag 15 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Overtreding?

Om het Woord

“En het gebeurde dat Hij op een sabbat door de korenvelden ging; en Zijn discipelen begonnen onder het lopen aren te plukken.” Markus 2:23

Overdenking

Wanneer we de evangeliën lezen, merken we dat Jezus heel vaak onderweg is. Vandaag is het sabbat, rustdag. Maar een kleine wandeling is dan toegestaan. Intussen beginnen zijn leerlingen trek te krijgen. Ze plukken daarom onderweg korenaren. Jezus vindt het prima. De rustdag is ons gegeven om te ontspannen, maar niet om honger te lijden. De Farizeeën denken er anders over. Ze vinden dat je op sabbat helemaal niets hoort te doen, ook niet aren plukken. Dat is werken.

Onderweg

Deze tekst bepaalt mij erbij, dat ik soms de balen heb van al die verschillende meningen onder christenen. Op mijn pelgrimstocht ben ik al heel wat medereizigers tegengekomen. Soms hief het mijn eenzaamheid op, maar soms raakte ik in gesprek en merkte ik dat we over ongeveer alles verschillend dachten. Dat vond ik lastig. Ik dacht: Hoe kan dat? We zijn allemaal op weg naar hetzelfde einddoel: Gods nieuwe wereld. We kunnen elkaars steun goed gebruiken om het vol te houden. Ik ben ook al genoeg mensen tegengekomen, die afhaakten. Was dat omdat het einddoel hen niet meer interesseerde of omdat ze misschien, net zoals ik, ook moe werden van hun reisgenoten? Ik weet het niet. Soms denk ik: ik ga niet afhaken, want het doel interesseert me nog steeds. Maar ik reis wel liever alleen. Toch twijfel ik of dit wel de bedoeling is.

Opdracht

Ik neem me voor in het vervolg nog beter op te letten wanneer ik met mensen in gesprek kom. Ik ga het zo snel mogelijk met hen proberen te hebben over het doel van onze reis. Ik hoop dat ik iets over kan brengen van mijn enthousiasme. En wanneer iemand vraagt naar mijn standpunt over deze of gene kwestie doe ik voorlopig alsof ik niets hoor. Ben heel benieuwd of het zal werken.

Op-pad-lied

Breng ons samen

https://youtu.be/Ys_ZvjklkkE?feature=shared

Afbeelding

Jezus onderweg met Zijn leerlingen:

Bron: <https://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/1362>

Dag 3

Auteur: Wieger Sikkema
Dag: vrijdag 16 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Etnisch profileren

Om het Woord

“En Hij stuurde boden voor Zijn aangezicht uit. Op hun reis kwamen zij in een dorp van de Samaritanen om voor Hem voorbereidingen te treffen.” Lukas 9:52

Overdenking

Jezus gaat voor het laatst op reis naar Jeruzalem. Hij weet wat Hem daar staat te gebeuren. Van Galilea, zijn thuisbasis, via het land van de Samaritanen naar de hoofdstad waar Hem veel vijandigheid van Zijn eigen Joodse mensen wacht. Maar ook op die reis wacht afwijzing. Joden en Samaritanen. Dat ging niet samen. Wij. Zij. Verschillen die uitvergroet worden en afstand creëren. Ook bij de discipelen: “Zullen we maar wat vuur uit de hemel laten komen, Heer? Dat zijn toch geen mensen? Ze verdienen het niet om te leven!”

Onderweg

Daar loop ik, samen met een groep andere westerse christenen door een vuilniswijk van een grote stad in het Midden-Oosten. Mensen zijn bezig vuilnis uit te pluizen en te sorteren op soort. Zo verdienen ze een klein bedrag om in het onderhoud van zichzelf en hun gezin te voorzien. De geur van armoede hangt in de lucht. Kinderen slepen ook met afval of lanterfantten wat op straat. Ik kijk naar ze en zij kijken terug. Zo anders. Andere leefomstandigheden. Andere godsdienst. Andere waarden. Wat zien zij? Een in hun ogen rijke witte man? Een persoon die zo nodig door hun wijk moet lopen, maar daar niets te zoeken heeft? Verschillen. Afstand. Onbegrip. En dan hoor ik Jezus. ‘Je beseft niet wat voor geest je hebt.’ Hij ziet mensen. Mensen met een ziel. Mensen met een verlangen naar leven, echt leven dat zijn waarde niet ontleent aan bezit, omstandigheden, godsdienst of etnische achtergrond. En Hij treedt elk mens tegemoet in dat verlangen. Niet met vuur uit de hemel, maar met het vuur van Gods liefde vanuit zijn hart.

Opdracht

Op mijn reis wil ik leven vanuit de Geest van Jezus. Niet vanuit een geest van vooroordeel of zelfingenomenheid, van onderscheid, van wij-zij, van exclusiviteit. Ik wil elk mens zien als kostbaar voor Hem, als een mens die het leven heeft te winnen, het leven van God waar iedere sterveling ten diepste naar verlangt.

Op-pad-lied

God woont bij de mensen - Schrijvers voor gerechtigheid

<https://www.youtube.com/watch?v=k72pijVukSQ>

Wat een mooie dag.
Licht valt door de ruiten.
God klopt bij ons aan.
Neemt ons mee naar buiten.

bestel op
SCHRIJVERS
VOOR
GERECHTIGHEID
.NL

Dag 4

Auteur: Joost Schelling
Dag: zaterdag 17 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Een kostbaar dubbeltje

Om het Woord

“En er kwam één arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een quadrans. En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben.” Markus 12:42,43

Overdenking

In dit hele hoofdstuk zet Jezus de relatie met het bevoegd gezag op scherp. En hier op het eind laat Jezus de scherpte van Zijn woorden samenkomen in een eenvoudige vrouw. Een weduwe, dus uiterst kwetsbaar. Ze dient onderhouden te worden door het volk. Ze is arm. Uit die bittere armoede haalt ze twee munten tevoorschijn. Onderaan de maatschappelijke ladder staande doet zij wel haar offerplicht en geeft alles wat zij bezit. Zij geeft haar bestaanszekerheid in de handen van God. En dat terwijl alle mensen die uit overvloed leven, maar een deel van hun rijkdom geven. Zo wordt hier in een paar zinnen de bal op de stip gelegd: Wie wij voor God en de ander zijn, als samenleving en als individu, kun je afmeten aan de omgang met de kwetsbaren.

Onderweg

Op deze vierde dag van mijn perlgirmsreis, beeld ik mij in dat ik samen wandel met deze arme weduwe. Als ik naar haar kijk dan bekruipt mij steeds weer de gedachte: “ik ben maar een burgerlijke christen, zeker waar het mijn bezit betreft.” En dat is op het eerste gezicht niet verkeerd: ik geef aan kerk en goede doelen, zowel in geld als in tijd. Ik leef zuinig en koop niet zomaar spullen waar ik al genoeg van heb...nou ja, schoenen, die zonder ik uit. Ik kom met gemak over mijn fiscale drempel voor giften heen...en toch: het voelt toch altijd wat lafjes. Geld echt weggeven, leven van wat je toekomt, ik kan het maar moeilijk. Misschien wel omdat ik van dichtbij de armoede heb gezien. Want schraal kan het leven zijn met te weinig geld of met geld dat te makkelijk uit je zak of door je hand gaat. Dat je dan toch moeilijker echt weggeeft, want een beetje buffer beschermt je daar ook tegen. Maar als ik dan wel geef, dan zou het zo moeten zijn als met deze arme weduwe voor ogen of met een gebed zodat die bijdrage echt een offer aan God is. Misschien begint het daar: loslaten als gebed tot God, om mijn rijkdom tot zegen te laten zijn.

Opdracht

Wat kun jij de komende tijd doen om bewuster je geld te geven als offer aan God om daarmee anderen tot bloei te laten komen? Koppel het deze weken aan een eigen vasten: bijvoorbeeld elke koffie die jij nu niet koopt/drinkt, kun je als offer aan God geven. Dat offer wordt nog concreter als je het geld dat je hierdoor uitspaart, doneert aan bijvoorbeeld een goed doel of geeft aan iemand in nood.

Op-pad-lied

Weinig is veel - Schrijvers voor Gerechtigheid

<https://www.youtube.com/watch?v=YLvRqjeCagE>

Wij stoppen zaadjes in de grond
die dood lijken te gaan.
Maar wacht maar tot de lente komt
en hier weer bloemen staan.

bestel op
SCHRIJVERS
VOOR
GERECHTIGHEID
.NL

Dag 5

Auteur: Maroesja van der Pols
Dag: maandag 19 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Eieren voor geld

Om het Woord

*“Stel u zo snel mogelijk welwillend op tegenover uw tegenpartij, terwijl u nog met hem onderweg bent; opdat de tegenpartij u niet misschien aan de rechter overlevert en de rechter u aan de gerechtsdienaar overlevert en u in de gevangenis geworpen wordt.”*Mattheüs 5:25

Overdenking

Deze tekst staan aan het begin van de Bergrede. Een gesprek dat begint met de bekende zaligsprekingen en verder gaat over wet en redding. Jezus scherpt in dit stuk de bekende wet nog eens aan voor zijn discipelen. Bijvoorbeeld: Als je oog je tot verleiding brengt, werp het van je af. Tja, onhaalbare kaart. Wat wel altijd haalbaar is, is de redding die Jezus ons biedt. Gratis en voor niets. Zijn offer is genoeg.

Moeten we dan zonder de wet leven? Zeker niet. Maar de essentie van de wet is en blijft liefde. Wij houden ons aan bepaalde afspraken, uit liefde voor Hem. Niet omdat we door goede daden gered zijn. Hij alleen redt van zonde. Wij mogen vanuit liefde verstandig zijn.

Onderweg

Vriendelijkheid was niet altijd mijn sterkste punt. Zeker niet als ik vond dat ik gelijk had. Jaren geleden was ik op weg naar mijn recht met een man die binnen enkele maanden mijn ex-man zou zijn. En na al die jaren van liefde delen, kinderen opvoeden en een huishouden runnen, was hij nu dit geworden: een tegenpartij. Wat een vreemde emotie en wat een lastig parket, om dan tegenover elkaar te zitten in plaats van naast elkaar. En reken maar dat we moesten onderhandelen, praten, overleggen. Over zoiets onmogelijks als onze kinderen, ons huis en onze financiën. En wat is dan vriendelijk, in zo'n setting? En wat is gelijk of recht hebben?

We zijn eruit gekomen, zonder bij een rechter te belanden. Omdat we ervoor hebben gekozen om vriendelijk te zijn. Soms met knarsende tanden en pijn in ons buik. Maar we hebben onze handtekeningen kunnen zetten zonder een nog groter gevoel van verlies. Onderweg naar die handtekening sloeg ik mijn Bijbel open. Op zoek naar troost, warmte, iets van antwoorden of wellicht een uitleg. En toen was Hij de vriendelijkste van ons allemaal. Want daar stond die tekst uit Spreuken 31 (vrij naar vers 10) als een warme deken: “Een goede vrouw, wie zal haar vinden? Zij is meer waard dan vele schatten.” Zijn liefde redt. Altijd.

Opdracht

Hoe vaak denk ik niet vanuit mijn eigen gelijk, mijn eigen recht? Hoe belangrijk is het dan om Zijn vriendelijkheid en Zijn gelijk als bron te houden. Zijn offer is genoeg. Zijn liefde is alles. Ik heb, samen met Hem, altijd het recht aan mijn kant.

Op-pad-lied

I won't forget - Brian & Jenn Johnson

<https://www.youtube.com/watch?v=XsjSYFlhK5g>

Dag 6

Auteur: Ben Verboom
Dag: dinsdag 20 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Kameleons van het bezit

Om het Woord

“Er zijn er die zich rijk voordoen, terwijl zij helemaal niets hebben, en er zijn er die zichzelf arm houden, terwijl zij veel bezit hebben.” Spreuken 13:7

Overdenking

In deze spreuk verzet Salomo zich tegen mensen die doen alsof. Iemand die doet alsof hij rijk is en in werkelijkheid niets heeft. Iemand die doet alsof hij arm is en in werkelijkheid over grote rijkdom beschikt. Een vrouw die een rijk en vrijgevig leven leidt, maar het niet kan betalen en in de schulden zit. Een man die vermogend is, maar door de angst om het geld te verliezen gierig is geworden. De omgang tegenover welvaart klopt bij beide personen niet. Het gaat in deze spreuk over eerlijkheid. Eerlijk zijn tegenover het bezit wat je is toevertrouwd en een uitgavenpatroon hebben wat daarbij hoort. Dat je de jas koopt en aandoet die je past. Bij Jezus lijken de wetmatigheden rondom rijkdom vaak niet te kloppen met onze wereldse kijk op rijkdom. Als je eerlijk kijkt naar rijkdom: wat is dan voor jou ware rijkdom?

Onderweg

Tijdens mijn wandeling dacht ik na over deze vraag. Mijn gedachten gingen terug naar de dingen die ik had meegemaakt bij mijn stage bedrijfskunde. Daar zag ik regelmatig de secretaris-generaal met een prachtige BMW met chauffeur aan komen rijden. Dat wil ik ook, dacht ik toen. Ja, dat was mijn perspectief van ware rijkdom! Ik praatte met collega's die alle wereldse bezittingen leken te hebben. Maar waar ze over praatten, de levenssituatie waarin ze verkeerden en de inhoud die ze deelden voelde arm. Het voelde arm, totdat ik een andere grote leider tegenkwam binnen de organisatie. Een man op sandalen die op de fiets naar zijn werk was gekomen. Deze man was anders. Hij sprak een andere taal en hij deelde over de echte dingen van het leven. Hij vertelde vol trots over zijn grote gezin en vol blijdschap praatte hij over zijn twee pasgekomen pleegkinderen. Voor mij kreeg Spreuken 13:7 een nieuw perspectief. Een perspectief waardoor jij en ik het Koninkrijk van God gaan zien en beter gaan begrijpen waar het echt om draait. Laten we de spreuk nog eens lezen vanuit dat perspectief: “Er zijn er die zich (voor de wereld) rijk voordoen, terwijl zij (in het koninkrijk) helemaal niets *hebben*, *en er zijn er* die zichzelf (voor de wereld) arm houden, terwijl zij veel bezit hebben (in het koninkrijk).” (Spreuken 13:7)

Opdracht

Vandaag een gebed. Een gebed langs de kameleons van het bezit. Een kameleon camoufleert. Camouflage is iets wat normaal goed wordt gezien, maar tegen een soortgelijke achtergrond verdwijnt of moeilijker wordt herkend. Er is bij camouflage dus sprake van gezichtsbedrog. Vraag aan God in gebed om kameleons van jouw bezit.

Heer, wat in mijn leven lijkt rijkdom maar valt in het perspectief van Uw Koninkrijk in het niet? Vader, welke bezittingen lijken in mijn ogen rijkdom maar zijn gezichtsbedrog in Uw ogen?

Kinderen uit groep 8 maakten een leuk spel: Op zoek naar de Kameleons. Kan jij ze vinden?

Bron: <https://tekenenenzo.blogspot.com/2011/01/op-zoek-naar-de-kameleon.html>

Op-pad-lied

God I look to You - Jenn Johnson

https://www.youtube.com/watch?v=8lFdq2Yts3Q&ab_channel=Bethel

Dag 7

Auteur: Carla van der Vlist
Dag: woensdag 21 februari 2024
Stadium: De wijde wereld in
Dagroute: Hoe gaaf wil je 't hebben?

Om het Woord

“Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga *dan* heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom *dan* en volg Mij.”

Mattheüs 19:21

Overdenking

Wie wil niet volmaakt zijn? En daarmee het eeuwige leven terecht verdienen? Dan heb je alles zelf in de hand. Jezus voert vele gesprekken met Zijn discipelen, met de farizeeën, met de mensen die hem volgen. Een jongeling vraagt Jezus wat hij nog meer moet doen naast het onderhouden van Gods geboden. Helaas heeft hij de bedoeling van de geboden niet begrepen, kernachtig samengevat: God dienen en je naaste als jezelf. Een liefde waarin het gaat om overgave en los zijn van ons geld, ons bezit, onze positie omdat de ander het waard is. Dat vraagt om moed. Om geloof. Omdat Hij het waard is. Wie is hiertoe in staat? Gelukkig redt God ons want samen met Hem is het mogelijk!

Onderweg

Onderweg denk ik aan een van mijn reizen naar Oost-Groningen. Een bijzonder gebied. Je vindt er letterlijk nog de gevolgen van de kloof tussen arm en rijk. Grote boerderijen met huizen ervoor als kastelen maar ook de kleine tochtige huizen van gezinnen die generatielang arm zijn. Hoe overbruggen we deze verschillen in onze samenleving? De politiek - en daarmee wij als samenleving - kan zorgen voor verandering hierin. Toch leert het Evangelie en de geschiedenis dat het niet maakbaar is. Er is meer voor nodig. Het vraagt om een dienende open ontvankelijke houding en bereid zijn buiten je eigen bubbel te treden. De vrijwilligers bij organisaties als SchuldHulpMaatje en HipHelpt doen dit dagelijks. Ze verlaten hun comfortzone en komen achter voordeuren waar mensen worstelen met hun eenzaamheid en geldzorgen. Deze verbindingen in je eigen buurt overbruggen de verschillen. Op straat lopen we langs elkaar of komen we elkaar zelfs niet tegen. Vrijwilligers ervaren dat ze rijker zijn dankzij deze ervaringen. De dag breekt pas aan, vertelde ooit een Rabbi, als je de ander in de ogen hebt gekeken. Dan breekt het Licht door.

Opdracht

Deel vandaag iets van jezelf. Een goed boek met iemand in de trein die er blij mee is. Maak een praatje met wie naast je staat op het schoolplein en met wie je normaal geen contact maakt. Bel diegene op waar je nooit tijd voor hebt. Meld je aan als vrijwilliger bij een lokaal project. Sta open voor de ontdekking hoe een dienend leven je rijk maakt.

Op-pad-lied

De tafel van samen - Joy Wielkens

<https://youtu.be/1fEVbg7mldA?feature=shared>

kro ncrv

petrus in het land

AL

'Hier durven wij te dromen
dat alles goed zal komen'

Dag 8

Auteur: Henno Couprie
Dag: donderdag 22 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Waardevaste wereld

Om het Woord

“Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt.” 1 Timotheüs 4:4

Overdenking

In dit Bijbelgedeelte waarschuwt Paulus zijn geestelijke zoon Timotheüs tegen misleiders. Tegen degenen, die gelovigen van het geloof laten afdwalen onder andere door hen te dwingen zich te onthouden van voedsel. Paulus geeft als antwoord dat alles wat God geschapen heeft goed is. Niets hoeft te worden verworpen als het onder dank wordt aangenomen, want het is geheiligd door het Woord van God en door het gebed.

Onderweg

Op onze pelgrimstocht door het leven komen we in aanraking met allerlei meningen en waarheden. Sommige mensen zijn misleiders en proberen ons geloof te laten wankelen door een twistgesprek aan te gaan. Ondanks spijswetten en offervlees zegt Paulus hier dat wat van God komt goed is en onder dankzegging kan worden aanvaard. Zijn basisprincipe is dat je niet achterdochtig hoeft te zijn op wat je eet en waar het vandaan komt, omdat het je geestelijk niet zal verontreinigen als je het onder dankzegging aanvaard.

Je kunt op het gebied van voedsel echter wel meer of minder waardevolle keuzes maken. In wat je eet en hoeveel. Ons lichaam wordt omschreven als een tempel van de Heilige Geest (1 Kor 6:19), maar ons eetpatroon verheerlijkt niet altijd onze Schepper. Juist in deze 40 dagentijd, de oorspronkelijke vastenperiode, wil ik mij bezinnen op het goede leven en nadenken over wat goede voeding is. Op deze pelgrimsreis wil ik lekker, gezond en voedzaam eten om het vol te kunnen houden. Maar goed en gezond eten is in onze voedingsindustrie niet altijd het hoofddoel. Veel producten in de schappen van de winkel zijn zodanig verwerkt dat er weinig natuurlijk meer in is te vinden. We eten snel te veel, te vet, te zoet of te zout. Ook lopen we door massaproductie van voedsel aan tegen de grenzen van de natuur. We kunnen ons in twistgesprekken verliezen, maar dat heeft geen nut.

Je kunt vandaag wel als pelgrim in gesprek gaan met God. Hoe kan ik in mijn keuzes God meer verheerlijken? Wat zou ik kunnen doen of laten om gezonder te eten? Welke keuzes kan ik maken die beter zijn voor boer, dier en schepping?

Om morgen gesterkt en goed gevoed weer verder te reizen.

Opdracht

Ik wil vandaag bidden en nadenken over wat goed voedsel is. Wat kan ik in mijn koop- en eetpatroon anders doen, waarmee ik God meer kan danken en verheerlijken? Kies één punt en maak een goede start!

Op-pad-lied

Daar is het leven goed

<https://youtu.be/XvK45qKjUJs?feature=shared>

Dag 9

Auteur: Harmen Niemeijer
Dag: vrijdag 23 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Wijsheid, een tandje meer

Om het Woord

“Immers, wijsheid *biedt* schaduw en geld *biedt* schaduw. Het voordeel van kennis is echter dat wijsheid haar bezitters het leven geeft.” Prediker 7:12

Overdenking

Als we om ons heen kijken, lijkt geld wel het levensdoel *an sich*. Wat is het dan fijn om deze wijsheid te lezen. Uiteindelijk maakt het geld wat je hebt niet het verschil, maar de wijsheid om het goede te doen.

Geld is niet het einddoel, geld is een middel. Een middel om vrij te kunnen leven zonder zorgen, en je te kunnen richten op de dingen die belangrijk zijn. Maar het kan ook net zo makkelijk een middel zijn wat je leven gaat beheersen, en wat je ertoe aanzet om andere mensen en Gods schepping uit te buiten. Helaas zie ik om mij heen dat geld ondertussen én een doel is geworden én een drijfveer van het meeste onrecht. Ook bij westerse christenen om mij heen herken ik het gemak van onze welvaart, en dat we dit eigenlijk ten koste van alles moeten behouden.

Het raakt mij dan ook hoe letterlijk we deze tekst in onze tijd kunnen nemen. Geld biedt schaduw: denk aan de gigantische wolkenkrabbers inclusief airco's in Dubai. Maar ook in Nederland zie je dit. In mijn studententijd werkte ik als nachtportier van een hotel. Tijdens een extreme hittegolf overnachten mensen in het hotel, omdat deze kamers wel airco hadden. Het wrange is dat die airco's kunnen draaien op fossiele brandstoffen, die mede aanjager zijn van de opwarming van de aarde. Geld biedt schaduw, voor diegene die het hebben. Maar ontnemen vooral voor heel veel mensen het leven.

Onderweg

Met dit in mijn achterhoofd ga ik weer op pad. Ik realiseer mij ook dat wijsheid een deugd is, en dat betekent dat ik het alleen kan leren als ik toegewijd ben; als ik oefen, val, opsta, tekortschiet en weer verder groei. Dat herkennen we denk ik allemaal wel bij onszelf: het is één ding om te weten dat ons huidige manier van leven Gods prachtige schepping en mensen uitbuit, maar om ook daadwerkelijk te handelen op een manier waaruit respect voor de wonderen van Gods schepping en naastenliefde blijkt.

Daar hebben we lang niet altijd genoeg zelfbeheersing, geduld of nederigheid voor. In Jakobus 1:5 staat: “En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.” God wil ons dus wijsheid geven. We hoeven niet op eigen kracht te veranderen. We kunnen veranderd worden, doordat God ons de kracht en de motivatie geeft voor een leven zoals Hij dat bedoeld heeft. Ik denk dat ik vandaag maar biddend de weg vervolg.

Opdracht

Verdiep je vandaag eens in je levensstijl. Neus bijvoorbeeld rond op <https://justenough.nl/> . Het kan heel pijnlijk zijn om erachter te komen dat de dingen die

wij in ons leven zo normaal vinden, anderen schaden. Als je dit pijnlijke gevoel voelt, leg dit vandaag dan bij God neer en probeer het niet uit de weg te gaan.

Op-pad-lied

Wat hebben we gedaan - Schrijvers voor Gerechtigheid

<https://www.youtube.com/watch?v=D2E0jE7KM18>

Dag 10

Auteur: Joop Gankema
Dag: zaterdag 24 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Peace of mind

Om het Woord

“Beter is weinig met de vreze des HEEREN, dan een grote schat met verwarring erbij.” Spreuken 15:16

Overdenking

Een bijzondere tekst, uit een bijzonder deel van Spreuken. Boven dit gedeelte staat; Vruchten van wijsheid en van ongerechtigheid. Het is de schatrijke Salomo die schrijft dat weinig bezit beter is dan een grote schat. Spreekt hij hier als ervaringsdeskundige, of wil God door hem heen laten zien, dat rijkdom alleen niet gelukkig maakt?

Onderweg

Op deze reis is niets inclusief. Ik reis te voet van de ene eenvoudige herberg naar de volgende. Onderweg is het goed om na te denken over de bovenstaande tekst. Ik heb het voorrecht gehad om regelmatig op afgelegen plekken in Afrika te mogen werken. Gebieden die wij zouden omschrijven als arm en waar de levensstandaard ver onder ons minimum ligt. Toch ontmoette ik daar mensen die volmaakt gelukkig waren, met dat wat ze hadden. In de gesprekken die ik met sommigen van hen had, was mijn conclusie, dat ze zich heel bewust waren van hun afhankelijkheid van Gods zegen in hun leven. Zelfs de eerste levensbehoeften waren voor hen niet vanzelfsprekend en wanneer daar in werd voorzien prezen ze God. De vreze des Heeren zou je in dit verhaal kunnen vertalen met het bewust zijn van het handelen van God in hun leven. Hoe anders ervaren wij dit in onze rijke economie, waarin we geneigd zijn onze welvaart te koppelen aan eigen verdiensten en hard werken, maar niet aan het handelen van God. Daarom denkt een groot deel van de mensen in het westen dat God er niet meer toe doet. Voor mijzelf kan ik zeggen dat ik mijn rijkdom vind in God en dank ik elke dag voor Zijn genade. Om mij heen zie ik een wereld die in brand staat en mensen die bezorgd zijn over hun toekomst en dat van hun kinderen. Verward omdat er geen houvast meer is, geen anker. Uit ervaring weet ik dat God dat Anker wil zijn.

Opdracht

Voor mij geldt: ben ik bereid om in alles God de ruimte te geven mijn leven te leiden en mijzelf afhankelijk te maken van Zijn genade? Die vraag stel ik ook aan jou. Dat betekent dat we beiden bereid moeten zijn om onze plannen, misschien meer dan het nu gebeurt, aan te passen aan Zijn plannen. Ik beloof je, dan krijg je echt *peace of mind*.

Op-pad-lied

Geven maakt rijk

<https://youtu.be/soSIPgGl2uU?feature=shared>

Geven maakt je rijk!!!!!!

Dag 11

Auteur: Wim Dekker
Dag: maandag 26 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Glans en glorie of doffe duiten

Om het Woord

“Een *goede* naam is verkieslijker dan grote rijkdom, goede gunst dan zilver en dan goud.”
Spreuken 22:1

Overdenking

In het boek ‘Spreuken’ is wijsheid verzameld. Wat hier verteld wordt is niet zozeer een gebod als wel een goede aanrader. De Spreukendichter zegt: Denk even goed na over wat ik zeg, want de praktijk heeft telkens weer bewezen, dat het klopt. Wanneer je schatrijk bent kom je meestal niet bij mensen in de gunst te staan. Ze benijden je of ze zeggen, dat je het geld waarschijnlijk niet op een eerlijke manier hebt verdiend. Je kunt dus beter streven naar een goede naam, zodat anderen van je zeggen: wat is het fijn om hem als vriend te hebben. Daar word je blij van.

Onderweg

Onderweg heb ik veel tijd om na te denken. Er schieten mij ook steeds weer dingen te binnen, die in de afgelopen tijd niet genoeg ruimte kregen om echt tot me door te dringen. Zo las ik enige tijd geleden het boek van Jeroen Linssen, getiteld: ‘Hebzucht’. Hij schrijft hoe hebzucht in 2008 de aanjager was voor de bankencrisis en de economische recessie die volgde. Tegelijk, schrijft hij, werd ons consumenten aangeraden om vooral weer luxe artikelen te gaan kopen. Door dat te doen zouden we de economie weer kunnen aanjagen. Ik denk opnieuw na over de tegenstrijdigheid, die hierin zit. Hebzucht is de oorzaak van veel kwaad en tegelijk is onze rijkdom in de westerse wereld niet denkbaar zonder dat die hebzucht steeds weer wordt gevoed. Ik heb innerlijk tegenwicht nodig om uit deze impasse te komen. Goede woorden uit de Bijbel, wijze woorden van Jezus. Zijn eigen voorbeeld ook. Hij had geen enkele rijkdom, maar Zijn goede gunst, Zijn goede Naam hebben miljoenen mensen blij gemaakt tot op de dag van vandaag.

Opdracht

Ik ga heel concreet nadenken over mijn uitgavenpatroon. Hoeveel overbodige dingen heb ik in de afgelopen tijd gekocht? Hoeveel meer zou ik aan goede doelen kunnen geven? Zijn er mensen in mijn omgeving, die ik structureel zou kunnen helpen? En misschien moet die nieuwe badkamer dan maar niet doorgaan. Eigenlijk toch overbodige luxe.

Op-pad-lied

God die leven hebt gegeven

<https://youtu.be/21TNqCf07Nc?feature=shared>

Afbeelding
De vrek

Bron: <https://www.theaterschoolkiek.nl/>

Dag 12

Auteur: René Timmerman
Dag: dinsdag 27 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Genoeg is genoeg

Om het Woord

*“Laat uw handelwijze zonder geldzucht zijn. Wees tevreden met wat u hebt, want Hij heeft Zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten.”*Hebreeën 13:5

Overdenking

Alles waar ‘te’ voor staat is teveel, leerde ik van mijn moeder. Behalve bij ‘tevredenheid’.

Met alle prikkels die we als pelgrims tegenkomen is het lastig om tevreden te zijn. Verleidingen blijven ons bestoken. Zo zien we alleen al tussen de 250 en 3000 reclameboodschappen per dag! Verlangens naar meer worden zo kunstmatig opgewekt. Juist in deze vastentijd is het een extra uitdaging om daar niet aan toe te geven.

De Hebreeën schrijver roept ons op om tevreden te zijn. Om onze handelwijze niet door geldzucht gedreven te laten zijn. Bijna alles kun je relateren aan geld en kan een voedingsbodem voor geldzucht zijn of worden. Zelfs tijd is geld! Vertrouwen op de Allerhoogste, dat is onze hoogste prioriteit, want Hij zal ons *never* nooit loslaten of verlaten. Hoe zit dat met jou? Ben je tevreden en kun je verleidingen weerstaan? Hoe ervaar je Gods aanwezigheid als verleidingen zich op een presenteerblaadje aandienen?

Onderweg

Erop vertrouwen dat God altijd bij je is, dat je tevreden kunt zijn, is een pelgrimstocht of ontdekkingstocht op zichzelf. Ontevredenheid ligt bij mij op de loer. Ik merk dat ik niet altijd weerstand kan bieden aan de verleidingen die de wereld mij voorhoudt. Psalm 119: 11 (HTB) is daarbij een prachtig advies: “Ik vul mijn hart met Uw woorden, dat is de enige manier om niet te zondigen en U geen verdriet te doen.”

Dat ik mijn hart niet altijd of regelmatig met Gods Woorden vul, komt bij mij (natuurlijk?) voor. De drukte van alledag is daarbij de grootste spelbreker en ben ik gevoeliger voor verleidingen. Dan vul ik mijn hart niet met Gods Woorden maar met beelden van een te lange Netflix-film. Of ik word verleid door sociale media om daar net te veel tijd aan te besteden. Mijn hart wordt gevuld met leegte, mijn hart wordt daarmee niet verzadigd. En dan merk je gelijk de kracht van Gods Woord als reactie daarop. Zijn Woord vult wel en geeft de ultieme vervulling die ik zoek.

Opdracht

Vastentijd is overdenkingstijd. Kauw eens goed op Ps 119:11 en laat dit vandaag in je hart doordringen. Waarmee vul jij jouw hart?

Op-pad-lied

Over genoeg en tevreden gezongen: Christ is enough for me - Hillsong

<https://youtu.be/teUxQpnhezY?si=TXYF4W-UbHwEzefz>

Dag 13

Auteur: Leo de Vos
Dag: woensdag 28 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Je bent je bezit niet

Om het Woord

“En Hij zei tegen hen: Kijk uit en wees op uw hoede voor de hebzucht. Immers, al heeft iemand overvloed, zijn leven behoort niet tot zijn bezit.” Lukas 12:15

Overdenking

Iemand klaagt tegen Jezus over de weigering van zijn broer de erfenis met hem te delen. Jezus wimpelt de klager af. Hij laat zich niet strikken om als civiele rechter op te treden. Dan geeft Hij deze waarschuwing tegen hebzucht, die wordt gevolgd door de gelijkenis van de rijke boer die zich voornam zijn geld en goed op te potten, maar stierf voor hij daarmee kon beginnen. Dat verhaaltje gebruikt de Heer als illustratie van het nuchtere feit dat je leven geen deel uitmaakt van je bezittingen.

Onderweg

Op je levensreis deel je je tijd met vrienden, en dan kan het gebeuren dat wat voor de één een halte is, het eindpunt wordt voor de ander. Tijdens de wandeling van vandaag dacht ik terug aan een recente gebeurtenis. We stonden met z'n drieën voor de deur van een ander clublid om daar een potje te schaken. Jan was niet thuis. Zijn auto stond er ook niet. We reden naar het huis van een van de anderen om daar onze afspraak alsnog na te komen. Daar kwam een uur later het telefoontje. Jan was achter het stuur onwel geworden en tegen een boom gereden. Hij leefde niet meer. Mijn halte werd zijn eindpunt. Clubleden zullen de komende week meerouwen met de familie om samen deze vrolijke, sociaal betrokken kerel te gedenken.

Over het verlies van ons leven hebben we inderdaad geen zeggenschap. Ons leven is niet een bezit dat we kunnen oppoetsen en bewaren zolang we maar willen. Iedereen weet dat, maar in het volle leven van elke dag staan we daar niet zo bij stil. Het is heel makkelijk om de vrije teugel te laten aan zaken waarmee we onze tijd verdoen, zoals hebzucht, gierigheid, graaigedrag. Om daar niet aan toe geven is een bewuste keuze nodig, een stellingname die consequenties heeft. Nee zeggen gaat niet vanzelf. Jezus' beeldende taal drukt ons met de neus op dit feit. Hij zegt als het ware: 'Laat je niet zo gaan. Gebruik je boerenverstand. Kun je je leven soms met één dag verlengen? Nou dan, doe er dan iets waardevols mee.'

Opdracht

Het is merkwaardig, hoe meer ik wil bezitten, hoe meer onrust en frustratie juist bezit van mij nemen. Heb jij dat ook? Jezus' droge constatering is een stimulans om je te realiseren dat ons leven veel te kostbaar is voor dat gebeuzel met hebberigheid.

Op-pad-lied

Fragile - Sting

<https://www.youtube.com/watch?v=LB6a-iD6ZOY>

Dag 14

Auteur: Maarten Pijnacker Hordijk
Dag: donderdag 29 februari 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Wie is de baas?

Om het Woord

“Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.” Romeinen 8:5

Overdenking

Wat een mooie, maar theoretische tekst is dat! Want natuurlijk weten wij, als we opnieuw (door de Geest) geboren zijn, dat we geestelijke mensen zijn. Dat wil zeggen dat de Geest in ons verreweg de overhand heeft en heerst over ons vlees, onze ziel met al z'n verlangens. Maar hoe lastig is het om dat consequent in de praktijk te brengen. Want hoe vaak geven we niet onze ziel min of meer onbewust *carte blanche* om z'n gang te gaan. Waarna we er na een tijdje vanzelf achter komen wat daarvan de consequentie is, met alle gevolgen vandien.

Pas als we ons daarvan bewust worden kunnen we ons daarvan bekeren. Aan onze naaste, die we door egoïstisch gedrag tekort deden, vergeving vragen. En het aan God als zonde belijden en om vergeving vragen. En Hem vragen om ons door Zijn Geest te leiden om hierin verbetering te brengen.

Onderweg

We zijn al ruim twee weken onderweg op onze pelgrimstocht. Vandaag stel ik mij de vraag: Wie is nu eigenlijk de baas in mijn leven: ben ik dat zelf of kies ik er voor mij te laten leiden door de Geest van God? In onze tijd worden we sterk aangemoedigd om te streven naar autonomie en onafhankelijkheid. In de dagelijkse praktijk zie je daar niet zo veel van terug. We zijn juist erg afhankelijk van velen om ons heen. Als gelovige besef je dat als God ons geen nieuwe dag schenkt, het simpelweg ophoudt. Toch willen we als het even kan alles zelf in de hand hebben en houden.

De tekst van vandaag roept ons op om heel bewust de Geest te kiezen als Degene die onze Heer is en ons leven leidt. Dat gaat niet vanzelf. Er is een voortdurende strijd tussen onze 'oude mens' (die steeds weer de kop opsteekt en graag z'n eigen gang gaat) en onze 'nieuwe mens' (die Jezus Heer wil laten zijn). Als we voor dat laatste kiezen, dan weten we zeker dat we de juiste richting opgaan en het goede doen.

Opdracht

Wees eens eerlijk, op welke terreinen van je leven is God ten diepste nog niet de Baas? En wat weerhoudt je ervan om Hem alsnog daar toe te laten? Is Hij wèrkelijk te vertrouwen, dat Hij jou ook in die gebieden wil leiden als een Goede Herder? Vraag Hem gerust jou daarbij te helpen, dat zal Hij graag doen!

Op-pad-lied

Jezus alles geef ik U - Opwekking 582

<https://www.youtube.com/watch?v=VzkUG6j5hYQ>

3x
Jezus, alles geef ik U
wat ik ben en heb
en wat ik ooit zal zijn

Dag 15

Auteur: Maroesja van der Pols
Dag: vrijdag 1 maart 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Gaan voor goud

Om het Woord

“En iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles. Zij nu doen dat om een vergankelijke krans te ontvangen, maar wij om een onvergankelijke te ontvangen.” 1 Korinthe 9:25

Overdenking

Paulus, als schrijver van deze brief, is heel persoonlijk en eerlijk over zijn investeringen voor het Evangelie. Hij heeft het over loon, de rechten van de apostelen, hoe hijzelf omgaat met dat recht. Alles heeft hij over om zijn grote doel te behalen: iedereen vertellen over de verlossing die Jezus brengt en het eeuwige leven dat dit aardse leven zo oneindig overstijgt. Hij gebruikt dan deze bekende metafoor: De renbaan, waar wij allemaal op lopen om die ene winst te behalen. We moeten dan de mindset hebben van goud: Alles geven, om alles te winnen. Gelukkig is iemand ons daarin voorgegaan. Hij heeft al voor ons gewonnen. Het enige dat wij hoeven te doen, is onze blik op Hem gericht te houden. En dan wacht daar - zeker weten - de ultieme prijs voor ons. Omdat Hij die al heeft betaald.

Onderweg

Vandaag is mijn vader langs gekomen om een dag met mij mee te lopen. We hebben het over de tekst die hij vaak aanhaalde toen ik kind was, met een lachje in zijn ogen. Hij vindt de Bijbel vaak zo grappig, zo uitdagend ook. “Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt.” (1 Korinthe 12:10) Wie denkt te staan... De man die ons zojuist heeft opgeroepen om de wedloop te lopen, brengt zomaar een mooie kernachtige nuance in zijn verhaal. Wij denken te staan. Maar doen we dat ook? Zijn wij überhaupt wel sterk en kundig genoeg om te staan op onszelf, laat staan om de renbaan te trotseren?

Mijn vader weet daar het antwoord wel op, hij vertelde het mij elke keer weer. God is getrouw, zo weet hij. Dwars door het harde vallen en het falen heen, heeft God hem nooit laten vallen. Mijn vader behoudt die glans in zijn blik, als hij mij er meer over vertelt. Hoe er telkens weer een uitkomst was. En hoe hij Jezus is blijven zien, ook als het duister werd om hem heen. Of toen de renbaan meer en meer een gebroken weg werd. Mijn vader loopt de race, omdat hij gedragen wordt. En zijn zekerheid is dat er handen zijn die hem altijd vasthouden, zelfs als hij de grip zou verliezen.

Opdracht

Ik neem mij opnieuw voor om verhalen te vertellen. Mijn echte verhalen, over mijn eigen tocht met Hem. Ik neem mij voor om dan steeds weer Zijn licht te laten schijnen over mijn eigen situaties. Zoals mijn vader dat voor mij doet. Mij blijven verwonderen over de wijsheid, de schoonheid en de liefde die er is, elke stap van mijn weg met Hem. Zelfs, of misschien juist, als dit een gebroken weg is.

Op-pad-lied

Bless the broken road - Selah

<https://www.youtube.com/watch?v=sGv7jkvsdi0>

Dag 16

Auteur: Andries Knevel
Dag: zaterdag 2 maart 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Zet meteen je joker in

Om het Woord

“Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God.” 1 Petrus 4:10

Overdenking

In deze tekst lijkt Petrus een beetje op zijn makker Paulus. Want die schreef ook veel over de genadegaven van God en dat doet Petrus hier ook.

In het Grieks staat er: charismata. En daar gaat deze tekst in eerste instantie ook over. Elkaar dienen met de gaven die we van God hebben gehad. Maar er staat ook het woord “*beheerders*”. En dat woord wijst ons de weg naar de toepassing van deze tekst. Want met die “*veelsoortige genadegaven van God*” is het dan niet vreemd om ook te denken aan alle materiële gaven die wij hebben ontvangen, waarmee we vervolgens anderen mogen dienen. Waarom? Om die ander natuurlijk, maar als we dat doen, dan eren we God, dankzij Jezus Christus.

Wat een mooie tekst dus, waarin heel veel van het Evangelie samenkomt.

Onderweg

Het mooie van brieven van Petrus, Paulus, Jakobus en de anderen is, dat ze zo praktisch zijn. Ja, natuurlijk schrijven ze soms ook moeilijke dingen. De brief van Paulus aan de Romeinen lees je niet in een keer uit. Zeker niet als je een pelgrimsreis maakt. Maar dan opeens krijgen we een aantal praktische handvatten om onderweg een verantwoord leven te leiden. Hier in dit gedeelte uit de brief van Petrus ook.

Heb voor alles vurige liefde voor elkaar (en nota bene, die liefde zal heel veel zonden bedekken). Weest gastvrij voor elkaar (en nota bene: zonder te mokken!) en dien elkaar met je gaven. Ik vind dit wel mooi. Je zou denken dat Petrus over het moeilijke leven zou schrijven dat de gelovigen in het Romeinse Rijk te ondergaan hebben. Uit de brief blijkt dat ze het niet makkelijk hadden. Maar dan zo maar, gaat hij over op wat wij misschien wel “huis, tuin en keukentips” zouden noemen.

Overigens deed hij dat al eerder: “Want wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, die moet zijn tong weerhouden van het kwaad, en zijn lippen van het spreken van bedrog; die moet zich afkeren van het kwaad en het goede doen; die moet vrede zoeken en die najagen.” (1 Petrus 3: 10-11)

De Bijbel wordt wel eens de reisgids voor mensen onderweg genoemd. Een mooie aanduiding. En in deze Reisgids staan heel veel nuttige tips. Als je die volgt heb je grote kans, dat je op de goede bestemming komt.

Opdracht

Welnu de tip van vandaag: dien de ander met je geestelijke gaven en met je geld en goed.
Want dat vindt God fijn.

Op-pad-lied

Amazing Grace

<https://youtu.be/1jpou5ifgyM?feature=shared>

Dag 17

Auteur: Wim Dekker
Dag: maandag 4 maart 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Let it be

Om het Woord

“Maar geef aan ieder die *iets* van u vraagt, en eis niet terug van hem die neemt wat van u is.” Lukas 6:30

Overdenking

Wanneer ik de tekst van vandaag goed lees, denk ik dat ik helemaal los zou moeten komen van mijn bezit. Mijn bezit is niet van mij, ik heb het ook maar gekregen van mijn hemelse Vader. Hij gaf het mij om goed mee te doen. Maar ik vind het eerlijk gezegd nogal veel gevraagd. Het hielp mij toen ik nog even doorlas in Lukas 6 en merkte hoe Jezus verwijst naar Zijn en mijn hemelse Vader: ‘Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is.’ Hij geeft belangeloos elke dag. Al het goede dat mensen ontvangen is van Hem. Hij stopt intussen niet met geven wanneer mensen Hem er geen dankbaarheid voor teruggeven. Ik kan zachter en milder worden door mij helemaal te richten op Hem.

Onderweg

Ik denk nog even na over wat ik zojuist heb gelezen. Intussen is er iemand naast me komen lopen. Hij draagt een kruis op zijn borst. Vast dus ook wel iemand die iets met Jezus heeft. “Moet je luisteren”, zeg ik: “Wat denk jij dat deze tekst betekent?” En ik lees hem Lukas 6:30 voor. Hij denkt even na en zegt dan: “Weet je wat ik bij mezelf vaak merk? Dat er nog zoveel angst in mij zit. Angst om iets tekort te komen. Die angst maakt me krampachtig en ook wantrouwend naar anderen toe. Wanneer iemand mij iets vraagt, denk ik al gauw dat ik op mijn hoede moet zijn. Mijn eerste gedachte is niet: wat mooi dat ik iemand verder kan helpen, maar: zou hij wel te vertrouwen zijn? Ik wil dat loslaten. Wantrouwen is er al genoeg in de wereld.” “Oké”, zeg ik, “maar zouden we dan niet vaak bedrogen worden?” En ik vertel hem, dat ik weleens 500 euro aan een zwerver heb uitgeleend, die beloofde het keurig terug te komen brengen. Maar mooi niet natuurlijk. Mijn reisgenoot begint hard te lachen. “Dan was je toen dus nog behoorlijk naïef. Herkansing dus: je bent niet meer naïef, maar toch doe je het een volgende keer weer wanneer je hart het je ingeeft. Gewoon. Omdat je een beetje op onze Vader lijkt.”

Opdracht

Ik denk na of ik de suggestie van mijn reisgenoot een volgende keer zal opvolgen. Ik ben er nog niet uit, maar mijn reis zit er ook nog niet op. Misschien ook nog maar eens heel concreet er voor bidden.

Op-pad-lied

Heer, ik geef m’ aan U volkomen

https://www.youtube.com/watch?v=_hCpltlawOE

Afbeelding

Martinus van Tours (Sint Maarten) geeft zijn kleding aan een bedelaar

Bron: <https://www.mooirooi.nl/nieuws/historie/61334/over-spreekwoorden-en-gezegden-gesproken-iii>

Dag 18

Auteur: Tom Kolsters
Dag: dinsdag 5 maart 2024
Stadium: Handige reistools
Dagroute: Platzak 2

Om het Woord

“Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.” Lukas 14:33

Overdenking

Jezus maakt in deze tekst ons bewust dat Hem volgen ons ook iets kost. Hij bouwt zijn pleidooi mooi op. Eerst over het bouwen van een huis. Je gaat niet je fundering van je huis laten storten, als je ook niet weet of je genoeg geld hebt om het huis zelf te bouwen. Vervolgens geeft hij een voorbeeld over het voeren van een strijd. Trek je ten strijde tegen een ander leger als je niet zeker weet of je een goede kans maakt om te winnen? En dan komt Hij als laatste aan bij onze bezittingen. Misschien heeft Jezus maar al te goed door hoe belangrijk 'bezit' stiekem toch voor ons is.

Onderweg

Met vrienden heb ik het vaak zat gehad over de radicaliteit van Jezus. Ik wil Hem wel volgen en zou dat graag met volle overtuiging doen. Maar de praktijk is weerbarstig. Ik heb vier van de zeven vinkjes van Joris Luijendijk. Ik ben wit, man, hetero en mijn ouders zijn in Nederland geboren. Ik bezit meer dan 34% van de rest van de Nederlanders. Ik heb wat te verliezen. Ik bedenk me weleens wat ik zou doen als Jezus nu zou leven en tijdens mijn werk zou langslopen en Hij mij zou confronteren met mijn bezittingen. Ik hoop als eerste dat ik Hem zal herkennen en erkennen. Maar misschien ben ik wel te druk met van alles en nog wat. En als ik mezelf zo inschat, dan kom ik met de nodige redenen aan om toch wel verstandig te blijven denken en handelen: “Ik heb een gezin te onderhouden... als ik veel bezit, kan ik ook veel weggeven” en zo nog wat van dergelijke antwoorden. Ik denk dat ik zou falen... En jij? Als je heel eerlijk bent?

Opdracht

Als het je niet lukt om alle 'bezittingen' achter je te laten, dan helpt het misschien om telkens iets los te laten. Dan kunnen we ook ervaring opdoen dat God daadwerkelijk voor ons zorgt. Want daar komt het dan op neer. Wat durf jij als eerste los te laten?

Op-pad-lied

[Geen zorgen | Sela \(youtube.com\)](#)

GEEN ZORGEN

Dag 19

Auteur: Harmen Niemeijer
Dag: woensdag 6 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Foute expertise

Om het Woord

“En: heeft iemand gezworen bij het altaar, dan betekent dat niets; maar heeft iemand gezworen bij de gave die daarop ligt, dan is hij aan die eed gebonden. Dwazen en blinden! Want wat is meer, de gave of het altaar, dat de gave heiligt?” Mattheüs 23:18,19

Overdenking

Wat zegt een belofte als je niet leeft naar deze leefregels?

Verderop in Mattheüs 23 vraagt Jezus aan de farizeeën en schriftgeleerden waarom ze hun tienden afdragen, maar recht doen, trouw en barmhartig zijn verontachtzamen, terwijl dit toch echt zwaarder weegt in de wet.

Onderweg

Ik dacht vandaag terug aan een zaterdagochtend. Aan de klimaatviering die ik samen met de Groene Kerken had georganiseerd. Het maakte op mij erg veel indruk om schuld te belijden en samen stil te staan bij hoe wij met onze levensstijl Gods prachtige schepping uit balans brengen. En te voelen hoe radicaal de verandering is die nodig is om die balans weer terug te kunnen brengen.

De dag daarna zat ik in onze ochtenddienst, en zongen we een lied over hoe prachtig de schepping is. Hoewel wij zeker een ‘groene’ gemeente zijn, overviel mij een heel erg verdrietig gevoel. Hoe kunnen we Gods prachtige schepping zo samen bezingen, en er tegelijkertijd geen radicale boodschap aan vastplakken om deze schepping zoveel mogelijk te bewaren?

Het gaf mij een ongemakkelijk en moeilijk gevoel. Niet zo zeer tegenover mijn mede kerkgenoten, maar meer tegenover hoe we als westerse christenen onze antenne hebben afgestemd. Zijn we niet teveel met het altaar bezig, en te weinig met de gave?

Opdracht

Een goed voorbeeld van onze antenne is onze manier van eten. Door wat we eten, en wanneer we eten, putten we de aarde uit. Zo is het veel beter om met het seizoen mee te eten. Aardbeien groeien niet natuurlijk in december, net zoals tomaten. Een inzichtelijke app om hier inzicht in te krijgen is Forkranger. Download de app en doe mee met de dagelijkse vraag - en je leert op een speelse manier wat de impact van ons eetpatroon is op de schepping.

Voor apple: <https://apps.apple.com/us/app/fork-ranger-sustainable-food/id1553672973>

Voor android: <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.ForkRanger&pli=1>

Op-pad-lied

Wat gaan we nu doen - Schrijvers voor Gerechtigheid

<https://www.youtube.com/watch?v=lodVrCGwxOk>

Dag 20

Auteur: Paul van der Laan

Dag: donderdag 7 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Onfortuinlijk

Om het Woord

*“En hij zei: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al mijn koren en al mijn goederen opslaan. En ik zal tegen mijn ziel zeggen: Ziel, u hebt veel goederen liggen voor veel jaren. Neem rust, eet, drink en wees vrolijk.”*Lukas 12:18,19

Overdenking

Jezus begint deze gelijkenis met de indringende waarschuwing: *“Pas op, hoed je voor de hebzucht”* (vs. 15). Al heb je nog zo veel bezittingen, je leven kan in een flits voorbij zijn. Een auto-ongeluk, een ongelukkige val - er is weinig voor nodig. Daarom is het belangrijk om niet te vertrouwen op wat je allemaal hebt vergaard, maar om *“rijk te zijn bij God”* (vs. 21).

Onderweg

Ik hou van kronkelweggetjes. Het leven gaat ook niet altijd recht vooruit. Het maakt me nieuwsgierig naar wat er na de volgende bocht te zien is. Omdat ik niet ver vooruit kan kijken, heb ik meer oog voor het detail en wat er nu om mij heen gebeurt. Toch is het zelfs op kronkelweggetjes belangrijk om wel de goede kant uit te lopen. Anders mis je uiteindelijk je doel. Nu ik over deze gelijkenis van Jezus mijmer, vraag ik mij af waar ik naar toe ga. Zit ik wel op het goede spoor? Zoek ik rijkdom, aanzien, zelfbevestiging? Vertrouw ik op wat ik heb of vertrouw ik op God?

Ik moet denken aan mijn goede vriend en voorbeeld Guus Kessler (1925-2020). Hij was een telg uit een van de rijkste families van Nederland. Zijn grootvader had de oliemaatschappij de Koninklijke Shell groot gemaakt. Zijn vader was president-directeur van Shell en Guus leek voorbestemd om hem op te volgen. Tijdens zijn studie verscheen de Heer echter aan hem en dat veranderde zijn leven radicaal. Tot chagrijn van zijn vader werd Guus zendeling, aanvankelijk in Peru en later in Costa Rica. Het aanzienlijke kapitaal dat Guus erfde, gaf hij gedurende zijn

leven stelselmatig weg. Hij leefde en kleepte zich eenvoudig. Uiteindelijk stierf hij in Costa Rica in een huis dat hij huurde van een pastoraal centrum, dat hij zelf had opgericht en bekostigd. Hij was rijk in God en hij heeft Hem tot zijn laatste ademtucht gediend. De Bijbel wijst ons op de gevaren van rijkdom, maar Guus heeft het beheren van zijn aanzienlijk fortuin nooit als een kruis ervaren. Integendeel, hij was juist dankbaar voor het feit dat hij met zijn vermogen zo veel goeds heeft mogen doen. Zijn ervaring heeft hem geleerd dat het mogelijk is om de kwade invloed van het geld te vermijden door op God gericht te blijven. De vraag is: gebruiken wij ons materieel bezit tot eer van God of misbruiken wij het voor onze eigen hebzucht?

Opdracht

Verplaats je eens in de persoon die beschreven wordt in deze gelijkenis. Waarin kom je met hem overeen en waarin verschil je met hem?

Op-pad-lied

Opwekking 42: Ik stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God.

<https://www.youtube.com/watch?v=r6yo4CGMFHM>

Meer over Guus Kessler en zijn familie:

Paul van der Laan, *Andere Olie - Biografie Guus Kessler III*, Uitgeverij Novapers, 2016.

Jeroen Koch, *De Kesslers - Een familiegeschiedenis in olie en staal*, Boom Uitgevers, 2023.

Stichting Kessler-de Lange, <https://kesslerdelange.org/geschiedenis/>

Dag 21

Auteur: Joost Schelling
Dag: vrijdag 8 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Wie wat bewaart... heeft niks

Om het Woord

“Dan had u mijn geld aan de bankiers moeten geven, en ik zou bij mijn komst het mijne met rente teruggekregen hebben. Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft.” Mattheüs 25:27,28

Overdenking

Wil de ware rentmeester opstaan? De heer van de gelijkenis geeft zijn bezit in bruikleen, een Godsvermogen, waarmee we mogen zorgen dat we deze goede gaven zullen inzetten in Gods koninkrijk. Daarin schuilt de crux van deze gelijkenis: voor wie of voor wat heb je gehandeld zoals je handelde? Alle drie traden ze voor hun heer als goede rentmeester op, maar de derde handelde enkel uit angst. En angst is een slechte raadgever. Als je het zelf niet kunt of aandurft de goede gaven in te zetten, breng het dan naar hen die dat wel kunnen of durven. Dan wordt het met jouw goede gaven alsnog gedaan en zelfs geïntensiveerd. Jouw inzet rendeert daardoor.

In de Bijbel gaat het niet om vasthouden, maar om te kunnen loslaten. Want waar jouw schat is, daar zal ook jouw hart zijn. Kan je niet loskomen van je geld, van je werk, van je status, dan zul je je gaven nooit geheel inzetten. Je zult uiteindelijk bang zijn te verliezen. Deze gelijkenis leert ons in afwachting van Jezus' terugkomst te leven met het Koninkrijk van de overvloed voor ogen.

Onderweg

Ik heb altijd wat moeite met deze gelijkenis (gehad), helemaal in deze - van consumptie overweldigende eeuw. Want het signaal lijkt te zijn: het moet groeien, meer worden. Gelijk blijven is niet genoeg, minimaal rente. Lang heb ik deze gelijkenis zo gelezen: meer en beter. En het is voor God (of voor mij?) nooit genoeg. Stilstand is achteruitgang nietwaar. Totdat mij de ogen open gingen voor het verschil in beeld van deze knechten voor hun Heer. Met de liefde van God voor ogen mag je met ontspanning leven en zul je de kramp verliezen. Een goede rentmeester dankt voor wat hij van zijn Heer in handen heeft gekregen. Direct daarna zal hij zoeken naar wegen om het goede door te geven, door het los te laten en zo in te zetten. Door hem zelf of door anderen ermee te laten renderen.

Opdracht

Welke goede gave bewaar jij voor een later moment? Zoek eens uit hoe je deze goede gave al eerder in Gods koninkrijk kan laten renderen.

Op-pad-lied

Zo wil ik leven - Matthijn Buwalda

https://www.youtube.com/watch?v=embl6_kMk1s

Dag 22

Auteur: Joop Gankema
Dag: zaterdag 9 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Een leugentje om bestwil?

Om het Woord

“En hij zei: Alles is goed. Mijn heer heeft mij gestuurd om te zeggen: Zie, er zijn nu uit het bergland van Efraïm twee jongemannen van de leerling-profeten bij mij gekomen. Geef hun toch een talent zilver en twee stel gewaden.” 2 Koningen 5:22

Overdenking

In dit verhaal gaat het om veel meer dan alleen een leugentje om bestwil. In de gedachtengang van Gehazi, de knecht van Elia, mocht het wonder dat de Heer aan Naäman had gedaan best beloond worden. En wanneer de boodschapper van God die dat wonder door Zijn woorden in gang had gezet, daar zelf niets voor wilde ontvangen, zou hij, Gehazi, dat wel even rechtzetten. Hij deed dat rechtzetten ook nog eens onder valse voorwendsels. Door dat handelen van hem werden twee personen in hun integriteit aangetast. Niet alleen Elia, maar ook God. Gods wonder was ineens onderdeel geworden van een zakelijke transactie. Hoe fout is dat.

Onderweg

Aan het begin van mijn voetreis vandaag liet ik deze tekst op mij inwerken. God vond het blijkbaar nodig om deze slechte daad van Gehazi op te nemen in de Bijbel, inclusief de vreselijke afloop. In de jaren dat ik met God onderweg ben in mijn leven, heb ik één ding altijd voor ogen gehouden: Geef in alles wat je mag doen en waar Zijn zegen op rust, God alle eer daarvan. Voor mij was het goed dat God mij op plekken riep waar ik voor honderd procent afhankelijk was van Zijn wijsheid en inzichten. Daarom kan ik met vreugde zeggen dat Hij alles in en door mij heeft uitgewerkt, er zat niets van mijzelf bij. Dat gaf rust. In mijn werk mocht ik grote stappen in geloof zetten, met name als het ging om het investeren van geld in Zijn werk. Geld dat nog moest komen. Toch heeft dat nooit als een last op mijn schouders gelegen, omdat het God was die de verantwoordelijkheid droeg. Wanneer Hij ons een opdracht toevertrouwt, mogen wij op Zijn beloften gaan staan en vertrouwen dat Hij voorziet in alles wat we daar voor nodig hebben. Het enige wat Hij van ons verwacht is transparantie, zowel naar de mensen die ons ondersteunen als ook naar de fiscus. Waarheid is de sleutel en er is maar één persoon die ooit gezegd heeft “Ik ben de waarheid”: onze Heere Jezus. Daarom Zijn advies: blijf in Mij.

Opdracht

Ik wil heel bewust de belofte die ik ooit gedaan heb aan God opnieuw bekrachtigen. Heer, ik wil een dienaar zijn zoals U dat hebt voorgeleefd in waarheid, om anderen in staat te stellen te groeien in hun geloof met U. Ik daag jullie uit om dat samen met mij te doen.

Op-pad-lied

De dingen die je doet - Matthijn Buwalda

<https://www.youtube.com/watch?v=AiaMymVi31Y>

hotel DE hoop
MATTHUN BUWALDA

Dag 23

Auteur: Bart van de Vrie
Dag: maandag 11 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Vrije slaven?

Om het Woord

“Zij beloven aan hen vrijheid, terwijl zij zelf slaven van de verdorvenheid zijn; want door wie iemand overwonnen is, van hem is hij ook een slaaf geworden.” 2 Petrus 2:19

Overdenking

Petrus vindt er geen doekjes om in 2 Petrus 2: we worden verleid. Op veel vlakken zien we om ons heen een voorspiegeling van een wereld die zo mooi lijkt, fonkelend van pracht en praal, grenzeloos geluk. Wat mis je als je daar niet in meegaat?

Als volgelingen van Jezus zijn we vrijgekocht uit de slavernij van de zonde. We *hoeven* de weg van de zonde niet meer te volgen. Petrus waarschuwt ons om op te passen om niet verleid te worden om dat toch weer te doen. Om niet toch weer gericht te raken op het bladgoud dat zo mooi lijkt, maar zo verdorven is.

Onderweg

We zijn in onze pelgrimsreis al een goed eind op pad. Vandaag zien we een waarschuwingsbord. Net als langs het Pieterpad staan ze er soms, die kleine kruisjes. Een bord dat je helpt om niet de verkeerde weg in te lopen en van de hoofdweg af te dwalen. Petrus maakt het overduidelijk dat die weg misschien wel mooi lijkt, maar zo gevaarlijk is dat je er vast in kan komen te zitten.

Hij gebruikt de parallel van slavernij en vrijheid. Ik moet denken aan moderne vormen van slavernij: ‘vastzitten’ aan een scherm, meer en meer willen hebben, gebonden zijn door schulden. Of juist zoveel ‘moeten’, om te voldoen aan de norm van deze tijd. Heb je nog wel tijd om af en toe stil te staan en te kijken waar de weg heen leidt die je gaat?

Opdracht

Neem samen met mij vandaag de tijd om 2 Petrus 2 te lezen en na te denken over welke verleiding tot valse vrijheid je in je leven herkent. Laten we samen bidden en ons opnieuw aan Jezus, onze Verlosser die échte vrijheid brengt, onderwerpen. Laten we Hem vragen om Zijn bescherming tegen de pijlen van verleiding. Zo keren we weer terug, van een doodlopend spoor naar de hoofdweg.

Op-pad-lied

Vrijheid - Opwekking 862

[Opwekking 862 - Vrijheid - YouTube](#)

Dag 24

Auteur: Andries Knevel
Dag: dinsdag 12 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Zonde van de centen?

Om het Woord

“Want die had voor meer dan driehonderd penningen verkocht en aan de armen gegeven kunnen worden; en zij vielen scherp tegen haar uit.” Markus 14:5

Overdenking

Jezus is bij iemand uitgenodigd om te komen eten. Hij ligt aan in het huis van Simon de melaatse. Wie dat precies is, weten we niet, maar Marcus en Mattheus kennen hem kennelijk wel, en met zijn bijnaam was hij in de omgeving bekend. Dan opeens verschijnt er een vrouw met een albasten fles met kostbare narduszalf, die zij helemaal over het hoofd van Jezus uitgiet. De nardus komt van een klein plantje uit India en was als parfum schrikbarend duur. De zalf werd bewaard in een fles met een smalle hals, zodat de vrouw inderdaad die flessehals kon breken. De parfum werd druppelsgewijs gebruikt en soms in iets grotere hoeveelheid om een lichaam de balsemen.

Maar Jezus leeft nog en eet gezellig mee. Daarom is het niet verwonderlijk dat de maaltijdgenoten boos en verontwaardigd zijn. Want wat er in de fles zat vertegenwoordigde een jaarloon van een modale arbeider. En dus had de parfum ook verkocht kunnen worden en het geld had aan de armen gegeven kunnen worden, zo redeneren zij.

Onderweg

Jezus heeft zijn leerlingen juist geleerd dat de zorg voor de armen heel belangrijk is. Dat hoort bij het Koninkrijk van God. De verontwaardiging aan tafel is dus goed te begrijpen. En het is jammer dat de mannen en vrouwen (?) niet in de gaten hadden dat de daad van deze vrouw een geloofsdaad was, omdat zij begreep hoe het binnenkort met Jezus zou aflopen.

Maar afgezien daarvan herken ik de reactie natuurlijk wel, als we hem naar onze tijd verplaatsen en ons afvragen of al dat hulpgeld wel goed terecht komt. “Moeten we wel zoveel geven, als je niet weet wat ermee gedaan wordt?” Vaak is dit zinnetje een excuus om dan maar helemaal niets te geven. Noch als particulier, noch als opdracht voor de overheid. “Zonde van al dat geld” zeggen we dan tegen elkaar.

Geld dat naar goede doelen gaat, of het nu van mijzelf komt of van de overheid, moet verantwoord besteed worden. En dat er nog wel eens iets mis gaat, weten we allemaal. Maar uiteindelijk ligt onze verantwoordelijkheid niet daar, maar in de opdracht van Jezus om aan de armen te denken. En, voor de goede orde, om niet alleen aan ze te denken, maar ook om te geven.

Zitten de mensen aan de tafel een beetje te huichelen? Nee dat niet. Ze zijn oprecht verontwaardigd. Want waarom zou je zoiets vreemds doen als een complete fles over het hoofd van iemand uitgieten? En paar druppels zou genoeg geweest zijn.

Opdracht

Geven is mijn opdracht en mijn verantwoordelijkheid. En niet omdat het moet, maar uit liefde tot Christus en de minder bedeeden. En een jaarloon, ach ik denk niet dat veel van ons dat kunnen missen, maar een paar druppels van de kostbare nardus zal toch wel lukken?

Op-pad-lied

Neem mijn leven, laat het Heer

<https://youtu.be/UMB5XJL8S-w?feature=shared>

Dag 25

Auteur: Jeroen Dorstijn
Dag: woensdag 13 maart 2024
Stadium: Kronkelweggetjes
Dagroute: Afgunstig

Om het Woord

“Of is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat ik wil? Of bent u afgunstig omdat ik goed ben?” Mattheüs 20:15

Overdenking

Wat hebben we als mens soms moeite met Gods overweldigende goedheid. De arbeiders in Mattheüs 20 hebben allemaal verschillende werktijden, maar krijgen vervolgens hetzelfde loon. Dan doen de arbeiders die het langst werkten op die dag hun beklag. Ze zijn afgunstig. Niet omdat ze niet naar afspraak betaald worden, maar omdat ze vinden dat de anderen (die korter werkten) niet verdienen wat ze van de landheer ontvangen... Ze zijn afgunstig, omdat de landheer goed is.

Dit verhaal roept ons op om ons hart te bewaken. Want wat is het verdrietig als we de mensen, die later bij de pelgrimstocht van het leven aansluiten, beoordelen vanuit ons beperkte denken over genade. Ze krijgen dezelfde prijs: verlossing, vrijheid en eeuwig leven. Terwijl ze een kortere weg hebben afgelegd. Is dat eerlijk? Niet onze zaak om dat te beoordelen. Is het goedheid? Ja, de overweldigende goedheid van onze Heer.

Onderweg

Vandaag loop ik niet, ik ren. Lange tijd ben ik aan het rennen. Het is de dag dat ik deelneem aan een marathon. Al ruim drie uur ben ik aan het hardlopen, al ziet het er steeds minder uit als hardlopen. Alles doet pijn, de kilometers beginnen erin te hakken.

Het laatste gedeelte van het parcours komen de deelnemers van de marathon en halve marathon weer samen. Ik word veelvuldig voorbijgestreefd door veel frissere hardlopers. Gelukkig kan ik zien aan hun startnummer dat ze ‘maar’ een halve marathon lopen. Dat zorgt ervoor dat ik geen frustratie voel als iemand me weer inhaalt.

Totdat ik bij de finish kom, bijna tegelijk met een deelnemer van de halve marathon. En dan, wanneer we beide onze medaille omgehangen krijgen, word ik geconfronteerd met mijn hart. Snel kijk ik of er wel de specificatie op staat of je een marathon of halve marathon heb gelopen. Niet omdat ik bang ben de verkeerde te hebben ontvangen, maar omdat ik hoop dat het niet voor iedereen dezelfde medaille is.

Opdracht

Nadat ik geconfronteerd ben met mijn eigen hartsgesteldheid besluit ik ermee aan de slag te gaan. Ik wil minder gefocust zijn op de beloning, maar meer op een persoonlijk doel. Niet langer wil ik bezig zijn met me vergelijken met anderen, maar me verheugen in ieders prestatie. Ik leer mijn hart weer een stapje dieper te bewaken. Tegen hoogmoed, tegen afgunst en tegen oordeel. Zodat ik kan blijven wandelen (en soms rennen) in liefde, waarheid en oprechtheid.

Op-pad-lied

Hier is mijn hart, Heer - Opwekking 802

https://www.youtube.com/watch?v=eluev0P_t00

Dag 26

Auteur: Henno Couprie
Dag: donderdag 14 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Kronieken van het geloof

Om het Woord

“Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden.” Romeinen 15:4

Overdenking

Als je dit Bijbelvers in de context van de omliggende verzen leest dan blijkt dat het niet gaat over mij en mijn belang, maar om het belang van mijn naaste in de kerk. Op wat goed en opbouwend voor hem of haar is. Vooral ook voor die zwak is in het geloof en die de Schrift wellicht nog niet zo goed heeft begrepen. Met gelijkgestemden is het misschien gezellig en comfortabel, maar Christus vraagt ons om te volharden en onderling eensgezind (één van zin) te zijn. Opdat we in eendracht en eenstemmig God de Vader verheerlijken.

Onderweg

Ik las dit in eerste instantie als een mooie en bemoedigende tekst. Ik zag me daar al als pelgrim in een film wandelen in het avondlicht op mijn levenspad. Dat pad is niet altijd gemakkelijk. Ik heb volharding en vertroosting nodig om de uitdagingen van het leven te boven te komen. Gelukkig kan ik de hoop behouden. Maar dit gedeelte gaat dus niet over mij als held in mijn eigen avonturen.

Onze pelgrimsreis lopen we namelijk samen met andere christenen, die deels heel anders zijn en denken dan wij. We hebben daarbij gelukkig onze Bijbel als leeftocht mee. Om ons te onderwijzen, onze weg te verlichten (Psalm 119:105) zodat we samen de hoop behouden.

Toen ik in het buitenland woonde was ik deel van een internationale kerk en zat ik op een bijbelgroep met mensen uit verschillende landen, die uit de Bijbel vaak andere, voor mij nieuwe inzichten en accenten deelden. Dit heeft mijn geloof en mijn beeld en begrip van God verrijkt. Soms was het door culturele verschillen ook moeilijk om elkaar echt te horen en te begrijpen. Maar wat de boventoon voert is hoe mooi en bemoedigend het was om eenstemmig en in verschillende talen God de lof te zingen.

Opdracht

Vandaag of zondag in de kerk neem ik mij voor om eens iemand anders op te zoeken. Om mee te praten, maar vooral om naar te luisteren en zijn of haar hart en behoefte te zoeken. Dat is misschien wat ongemakkelijk, maar geef niet te snel op. Waarin vind je eensgezindheid en kun je God de Vader samen verheerlijken?

Op-pad-lied

Breng ons samen - Sela

https://www.youtube.com/watch?v=wHH6_gXk4N4

Dag 27

Auteur: Jeroen Dorstijn
Dag: vrijdag 15 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Blindelings, niet stuurloos

Om het Woord

“Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou.” Hebreëën 11:8

Overdenking

De levenstocht van een gelovige is een wandeling van geloof. Niet wetend waar de volgende stap ons zal brengen, maar in geloof toch die volgende stap zetten. Door de hele Bijbel heen zien we dat mannen en vrouwen op weg gaan in geloof. Zonder precies te weten wat het ze zal brengen. Ze berekenen niet, ze bekeren en gaan.

Met Abraham als groot voorbeeld. Hij ging op het woord van God. Niet wetend waarheen, maar vertrouwend op Hem met Wie hij ging. Niet zeker van wat de toekomst zou brengen, maar verbonden met Degene die de toekomst in Zijn hand houdt. Niet berekenend wat het hem zou kosten, maar in overgave aan de enige Bron van zegen.

Onderweg

Door de jaren heen heb ik geleerd dat ik niet wil weten waar we naar op weg zijn. Dan durf ik waarschijnlijk niet eens van start te gaan. De Heer heeft me geleerd dat de bestemming niet de primaire motivatie moet zijn om op pad te zijn. Het elke stap willen doen van Gods wil is belangrijker dan de continue focus op een bestemming. *Hebreëën 12* zegt in vers 3 dan ook dat we onze blik moeten houden op Jezus, de Grondlegger en Voltooier van ons geloof. Niet de bestemming voor ogen, maar de Weg (de Waarheid en het Leven).

Toen de Heer ons vijf jaar geleden naar Gouda zond om een gemeente te stichten, liet Hij me niet zien waar we nu inmiddels staan. Dan had ik het waarschijnlijk niet aangedurfd. De vraag die Hij me enkele weken voor de start van de gemeente stelde was: “Jeroen, ben je bereid op water te lopen?”

Ik weet nog dat ik antwoordde: “Ja Heer, wat U ook van me vraagt, ik zal gaan.” Het was een soort Abrahamervaring. Niet wetend wat de toekomst zal brengen, je volledige toewijding uitspreken aan Hij die was, is en altijd zal zijn.

Opdracht

Dat moment vijf jaar geleden was een nieuwe start. Niet van een heel nieuwe tocht, maar van een nieuw hoofdstuk in de tocht van mijn leven. Soms kunnen we zo druk zijn met de dagelijkse wandel, dat we vergeten dat God nieuwe hoofdstukken wil laten starten. Ik besloot die dag om vaker op die manier stil te staan. Luisterend, vragend en gehoorzaamend. En die momenten van stilstaan... ze brengen je het verst vooruit met de Heer. Wanneer sta jij stil, dat God nieuwe hoofdstukken met je kan starten?

Op-pad-lied

Send me - Jenn Johnson

<https://www.youtube.com/watch?v=IO-UkeNNxaQ>

Dag 28

Auteur: Joop Gankema
Dag: zaterdag 16 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Blindelings, niet stuurloos

Om het Woord

*“De HEERE kent de dagen van de oprechten, hun erfelijk bezit zal voor eeuwig blijven.”
Psalm 37:18*

Overdenking

Psalm 37 is een wonderlijke Psalm omdat elk nieuw thema begint met een letter van het Joodse alfabet. Ons gedeelte begint met de letter *Jod*, de eerste letter van de onuitsprekelijke naam van God zelf. In mijn optiek lijkt het of God deze belofte met nadruk aan Zijn kinderen wil doorgeven. Hij kent ons door en door, en ons erfdeel in Hem staat vast, naar Zijn belofte aan ons, Zijn kinderen. Hij bekrachtigt dat nogmaals met de belofte dat wij niet beschaamd zullen worden, ook als we dat nu nog niet zien.

Onderweg

Na het lezen van deze Psalm ging ik met een blij hart op weg. Deze hele Psalm ademt de zekerheid uit dat God zelf een einde gaat maken aan alle ongerechtigheid en haat in deze wereld. Op dit moment lijkt alles zo uitzichtloos.

Ik las pas geleden over iemand die de gewoonte had om bij het lezen van een spannend boek eerst de plot, het eind van het boek, te lezen. Hij wilde graag weten of het goed zou aflopen, want dan kon hij alle moeilijke en spannende passages in een ander perspectief lezen en er beter mee omgaan.

Onze Bijbel is een bibliotheek van boeken die soms confronterend en ook ingewikkeld kunnen zijn. Maar ik heb het einde gelezen en het eindigt fantastisch. *Want Hij die van deze dingen getuigt (=alles wat er in de Bijbel staat) zegt; Ja Ik kom spoedig. Amen. (Openbaring 22).*

Aan alle ellende en ongerechtigheid komt een einde. Er komt zelfs een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en wij, wij zijn door het verlossende werk van onze Heer en Heiland mede erfgenamen van die belofte. Zoals ik al schreef begint dit stukje van vandaag met de eerste letter van de onuitsprekelijke naam van God zelf, alsof Hij zelf ons vandaag die belofte wil meegeven. Veel kan er in ons leven spelen, dingen die soms niet makkelijk zijn, maar weet: Hij de allerhoogste God, is in control.

Opdracht

Als we ons bewust zijn van die heerlijke belofte die voor ons ligt, dan kan het toch niet zo zijn dat we dit voor onszelf houden. Ik hoop en bid dat jij en ik ook vandaag de gelegenheid krijgen om iets van die liefde van God voor mensen door te geven aan iemand die dat nog niet ontdekt heeft.

Op-pad-lied

God van trouw - Opwekking 542

https://youtu.be/VA-QfDpEdEY?si=xh_trAkuz7-XLrlu

Dag 29

Auteur: Leo de Vos
Dag: maandag 18 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Gods voorkeur

Om het Woord

“Het huis van hoogmoedigen vaagt de HEERE weg, maar de grenssteen van een weduwe zet Hij vast.” Spreuken 15:25

Overdenking

In vroeger tijden speelden status en de sociale ladder een veel grotere rol dan nu. Rijken hadden toen veel meer aanzien en naam. Dat daarmee ook hoogmoed werd binnengesmokkeld, was niet ongewoon. Zelfs de gulheid van de bezittende klasse was vaak verkapte hooghartigheid. Voor wat hoort wat. Je nodigde je vrienden uit, en zeker niet iemand die niets kon terugdoen, zoals de armen waartoe ook de weduwen behoorden. Die mensen waren naamloos en werden niet gezien. Onze tekst zet dit gewoonterecht totaal op zijn kop. God sloopt het kapitale herenhuis en geeft het woondomein van de weduwe een permanente status. Haar grenssteen, die door kwaadwilligen zomaar verzet kon worden, zet Hij muurvast in de grond.

Onderweg

Op onze reis door het moderne landschap van de samenleving zijn mooie trekjes waar te nemen. Status en bezit? Jawel, met pakweg 320.000 miljonairs en 51 miljardairs is Nederland daar rijkelijk van voorzien. Maar tegelijkertijd kent dit land ook een flinke voorraad gulheid. Er zijn inmiddels wel vele armen in het land, maar daar wordt een heleboel voor gedaan. Dat gebeurt op grote schaal particulier, maar ook door organisaties zoals bijvoorbeeld Kansfonds. Alleen in die ene instelling gaan al miljoenen om. Dat geld komt voor meer dan 90% van de grote loterijen, dat dan weer wel. We blijven een volk van handelaars. Voor wat hoort wat. ‘De burger z’n winstkans is brood voor schraalhans’ rijm ik dan maar. Microkrediet is ook zo iets. Je investeert met kleine leningen in de economische zelfstandigheid van ondernemers in ontwikkelingslanden. Lenen is niet geven, je krijgt er wat voor terug. ‘De hulp aan die kleintjes verlicht ook onze pijntjes’, om nog wat door te rijmen. Maar het zijn desondanks prachtige initiatieven. Daar kon de spreukendichter in zijn tijd niet van dromen.

Dus wat moeten wij met onze tekst nu onze goedgeefsheid zelfs in het buitenland opvalt? Wel, we moeten iets met die hoogmoed. Die hoeft namelijk helemaal niet aan status of bezit gekoppeld te zijn. Er zijn meer menselijke situaties waarbij de zelfverheffing zich opperbest voelt. De driestandenmaatschappij bestaat niet meer, we zijn ‘allemaal gelijk’. In naam ja. Maar in de praktijk hechten we toch wel aan de onderlinge verschillen, vooral wanneer die in ons voordeel zijn. Hoogmoed heeft tegenwoordig wat modernere burgerlijke jasjes om aan te trekken. Rivaliteit is bijvoorbeeld niet echt de wereld uit. Pestgedrag vind je van de kleuterschool tot in het bejaardenhuis. De baas spelen wordt in alle rangen en standen gepraktiseerd. Voordringen, ellebogenwerk, eigendunk, een grote mond, ach wie kent het niet? Onze tekst is actueler dan je denkt.

Opdracht

Soms schrik je van jezelf. Dat overkomt mij als ik een laatzinkende opmerking maak. Schamperheid, sarcasme, neerbuigend doen, misschien herken je het wel. Ga eens na wanneer je je belangrijker voelt dan een ander en denk dan aan deze tekst uit Spreuken.

Op-pad-lied

Humble and kind - Tim McGraw

<https://www.youtube.com/watch?v=awzNHuGqoMc>

Dag 30

Auteur: Harmen Niemeijer
Dag: dinsdag 19 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Altijd goed

Om het Woord

“Of wij nu verdrukt worden, het is tot uw vertroosting en zaligheid, die tot stand gebracht wordt in de volharding in hetzelfde lijden dat ook wij lijden; of dat wij getroost worden, het is eveneens tot uw vertroosting en zaligheid.” 2 Korinthe 1:6

Overdenking

We mogen delen in het lijden, maar ook delen in de troost die ons gegeven is. Dat is een boodschap die ruimte geeft, en perspectief. In deze brief deelt Paulus de tegenslagen die hij heeft gehad. En daardoor beseft Paulus des te meer hoe we niet op onszelf hoeven te vertrouwen, maar juist op God mogen vertrouwen.

Onderweg

Wij zijn al driekwart op weg op onze digitale pelgrimstocht. De lijdensweek komt eraan en deze tekst doet mij denken aan een opvallend weetje wat een Heilsoldaat mij eens vertelde: hoe ‘armer’ de wijk waar gecollecteerd wordt, hoe meer mensen geld geven. Hoe gevulder je portemonnee, hoe vaker men de collectebus overslaat. Voor haar was er een duidelijke verklaring: “Mensen die weten wat het is om niets te hebben, weten hoe belangrijk die ene euro is”.

Wereldwijd leven veel mensen van dag tot dag. Wij zouden deze mensen hopeloos noemen. In gesprekken met predikanten uit het mondiale Zuiden, hoor ik vaak iets anders terug. Die waarschuwen ons juist dat we door alle rijkdom en weelde niet meer echt doorhebben wat de bevrijdende boodschap van het Evangelie is. En hoe hoopvol die is. En dat we moeten oppassen dat we onze hoop niet afkopen door onze luxe levensstijl.

Als je zelf lijden doormaakt, dan besef je hoe belangrijk troost is. Als je tegenslag ondervindt, dan kun je de daadwerkelijke hoopvolle boodschap van het kruis nog beter doorgronden. Zelfs voor Paulus werkte dit. Hoe meer hij tegenslag ondervond, hoe gedreven hij werd.

Durf jij die tegenslag ook op te zoeken?

Opdracht

Schrijf vandaag voor jezelf op wat het hoopvolle perspectief is van Gods Koninkrijk, aan de hand van de drie onderstaande vragen.

- Hoe ziet dit er voor jou uit?
- Waarin word jij getroost?
- Wat zou je nu kunnen doen om dit hoopvolle perspectief dichterbij te brengen?

Op-pad-lied

Wij blijven geloven - Mensenkinderen

<https://www.youtube.com/watch?v=6n-hQ-w0jK4>

Dag 31

Auteur: Carla van der Vlist
Dag: woensdag 20 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: De dam tegen de vloed

Om het Woord

“Daarom zal iedere heilige tot U bidden ten tijde dat U Zich laat vinden. Voorzeker, een overstroming van machtige wateren zal hem niet bereiken.” Psalm 32:6

Overdenking

Een grote belofte spreekt uit deze tekst. Als we dichtbij God leven, in voor- en tegenspoed. Eerlijk. Vragen om vergeving wanneer we falen. Vertrouwen op Zijn genade en goedheid. Hij belooft Zijn machtige bescherming. Niemand zal ooit vallen uit Zijn handen. Dat is de grote levensles die David ons voorhoudt in deze psalm.

Onderweg

Vandaag loop ik samen met een collega van me. We hebben het over hoe mooi het is dat wij in ons werk zo een breed palet aan gelovigen mogen ontmoeten. Waar ik ook kom zijn er mensen die veel tijd, energie en liefde steken om er te zijn voor anderen bij wie het leven donker is of wie onrecht meemaken. Wanneer er tijd is voor een diepgaander gesprek is er ruimte om te spreken over wat ons motiveert, waar we in geloven. Ieder in zijn of haar eigen taal en eigen beleving. Het is enorm veelkleurig. Daarin ontdek ik steeds meer hoe God aan het werk is in onze wereld. Leer ik steeds weer de les dat we te klein over Hem denken. De verhalen zijn niet altijd makkelijk. Het leven kan erg hard zijn. Niet alles is oplosbaar. Dan is er niet veel te zeggen. Wat mensen elkaar aandoen. Waarin we zelf falen. Er is gelukkig iets wat het overstijgt. De kracht van Gods liefde. Een collega zegt tegen me: “’s Avonds geef ik het allemaal terug aan God. Het is Zijn wereld. Ik mag gaan slapen. Om de andere dag weer op te staan.” Opnieuw een kans om te laten zien in al onze ontmoetingen hoe God het Leven bedoeld heeft. Met vallen en opstaan.

Opdracht

Zoek in de Bijbel een belofte op die jou aanspreekt. Deel deze met een ander en vertel waarom deze jou bemoedigt en vraag welke belofte van God voor hem/haar belangrijk is.

Op-pad-lied

Houd vol - Opwekking 798

[\(1\) Opwekking 798 - Houd Vol - CD41 - \(live video\) - YouTube](#)

Dag 32

Auteur: Paul van der Laan
Dag: donderdag 21 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: Proviand

Om het Woord

“De engel van de HEERE kwam voor de tweede maal, raakte hem aan en zei: Sta op, eet, want de weg zou te zwaar voor u zijn.” 1 Koningen 19:7

Overdenking

Elia, de profeet, had op de berg Karmel een opmerkelijke geloofsoverwinning behaald op de Baäl priesters. Daarna liet de Heer op antwoord van Elia's gebed het opnieuw regenen in Israël na ruim drie jaar droogte. Toch was deze Elia maar een mens zoals wij (Jakobus 5:17). Hij werd bang en vluchtte om zijn leven voor Izebel, de vrouw van koning Achab. Tijdens die lange vlucht spoorde de engel hem aan vers gebakken brood te eten en water te drinken. Gesterkt door dit voedsel liep hij daarna veertig dagen en nachten door de woestijn. (1 Koningen 19:1-8)

Onderweg

Op onze pelgrimstocht door het leven gaat het ook over bergen en door dalen. De psychologie leert ons dat wij na een bergtop ervaring juist kwetsbaar zijn. We zijn dan moe en uitgeput. Depressiviteit ligt op de loer. Dan moeten we op onze hoede zijn om niet bij de pakken neer te zitten. Het is dan belangrijk om onze dagelijkse routine weer op te pakken. Dat zien wij ook bij Elia in dit opmerkelijke verhaal. Wat opvalt is dat basale zaken als brood en water belangrijk zijn. Zo zijn wij geschapen. Het geeft ons kracht om weer door te gaan. Niet voor niets leerde Jezus ons in het gebed expliciet te vragen: *“Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben”* (Mattheüs 6:11, Lucas 11:3).

Professionele wielrenners weten dat het funest is om tijdens de race te weinig te eten en te drinken. Als zij dit onvoldoende in acht nemen, dan is een zogenaamde hongerklop onontkoombaar en moeten zij de race in het ergste geval zelfs staken.

In ons geestelijk leven is deze regel ook van toepassing. Gebed en het lezen en overdenken van de Bijbel zijn noodzakelijk en dienen een plaats te krijgen in onze dagelijkse routine. Ons lichaam herinnert ons er wel aan als wij honger en dorst hebben. Zo is het ook met onze geest, die hunkert naar verbondenheid en communicatie met onze Schepper. Als wij dit op dezelfde wijze toepassen als bij ons dagelijks eten en drinken, dan kunnen we weer met goede moed vooruit en zullen we ons einddoel bereiken.

Opdracht

Pak een mand of doos en vul dat eens met het geestelijke proviand dat je nodig denkt te hebben voor je pelgrimstocht door het leven. Je kunt dit bijvoorbeeld doen door je Bijbel er in te leggen en/of door voornemens op een briefje te schrijven. Bedenk dan hoe je dit in kunt passen in je dagelijkse routine.

Op-pad-lied

Eet het brood met mij - Opwekking 318

<https://www.youtube.com/watch?v=DYI5E22-w7M>

Dag 33

Auteur: Wieger Sikkema
Dag: vrijdag 22 maart 2024
Stadium: Leeftocht voor de pelgrim
Dagroute: De stabiele factor

Om het Woord

“als bedroefden, maar toch steeds blij; als armen, maar die toch velen rijk maken; als mensen die niets hebben en toch alles bezitten.” 2 Korinthe 6:10

Overdenking

De altijd positieve christen. Dat beeld lijkt Paulus te schetsen. Je krijgt mij niet stuk. Verdriet? Het raakt me niet. Armoede? So what? Niets hebben? Ach.... Het klinkt gemakkelijk. Gelukkig schrijft Paulus elders dat hij *geleerd* heeft onder alle omstandigheden tevreden te zijn. Het komt niet vanzelf. Je kunt dit pas schrijven als je er zelf dwars doorheen bent gegaan en hebt gemerkt dat er een God is die niet loslaat. Dat er een weg is, midden in een wereld vol ellende waar je vrede kunt ervaren en blijdschap en leven, los van de omstandigheden. Jesaja beschrijft die weg al in zijn boek, hoofdstuk 35, vers 8 - 10. Lees het maar eens.

Onderweg

Marcel, ik zie je lopen in de binnenstad. Dit is jouw terrein. Dakloos, verslaafd, bedelend om wat geld voor eten. Zeg je. Maar wat je krijgt gaat op aan drugs. Om de pijn te verzachten. Om de kou te verjagen. Als ik je spreek ben je soms down, moe van het leven. Maar meestal tref ik je goedgehumtst, met humor, het goede zoekend voor je lotgenoten. Een soort stabiele factor in de groep. Wat je precies gelooft weet ik eigenlijk niet eens. Maar het lijkt of je een geheim kent. Het lijkt of Jezus in je leven sluimerend, stabiel aanwezig is. Het schemert door in je lach om een goede grap, in je vriendelijkheid en menslievendheid, in je overlevingsdrang. Of je het zelf aan Hem toeschrijft weet ik niet, maar voor mij ben je steeds een spiegel van Hem. Midden in wat het leven brengt aan nood, ellende, armoede, midden in de rauwheid van overleven loopt een weg die ieder mens mag leren gaan. Een weg van vrede, tevredenheid, blijheid die niet afhankelijk is van omstandigheden of bezit. Steeds die weg weer vinden, dat is wat jij mij leert. Dank je, Marcel, dat ik Jezus in jou mag zien. Leeftocht, onderweg, op straat.

Opdracht

Ik neem me voor om de volgende keer voordat ik ga klagen over wat er gebeurt of wat tegenvalt, stil te worden en af te stemmen op God, om Zijn weg van leven dwars door de omstandigheden terug te vinden.

Op-pad-lied

Vreugde van mijn hart - Sela

<https://www.youtube.com/watch?v=obaBgTMHNUQ>

Dag 34

Auteur: Ben Verboom
Dag: zaterdag 23 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: Wat ik zeg dat ben ik zelf

Om het Woord

“Ik loop daarom niet zonder duidelijk doel en ik vecht zó met de vuist dat ik niet maar wat in de lucht sla. Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word.”

1 Korinthe 9:26,27

Overdenking

In vers 25 heeft Paulus het over een wedstrijd. Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt disciplineert zich in alles; atleten doen het voor de hoofdprijs op aarde, gelovigen rennen voor de hoofdprijs in de hemel. De winnaar van een sportwedstrijd kreeg in de tijd van Paulus een laurier krans en daarmee tijdelijke roem. Jij en ik hebben uitzicht op een krans die niet vergaat en wij ontvangen eeuwige roem door Christus. We zullen de krans van heerlijkheid ontvangen (1 Petrus 5:4), de krans van rechtvaardigheid (2 Timotheüs 4:8) en de krans van het leven (Jakobus 1:12). Wat een heerlijke toekomst staat ons te wachten! En daarom, met dit doel voor ogen mogen jij en ik onszelf disciplineren als een topsporter voor Zijn Koninkrijk. We mogen dingen aan de kant zetten om ons leven voor anderen in te zetten. Onze handelingen vandaag zijn gericht op dat moment dat we de volledige heerlijkheid van God mogen ontvangen. Daar werken we naartoe, daar doen we het voor! Paulus roept daarom op tot discipline, om ons lichaam met slechte vleselijke verlangens, lusten en hartstochten in bedwang te houden. En wat is dat soms lastig, toch?

Onderweg

We zitten in de laatste week van de pelgrimstocht, de lijdensweek van Jezus. Zo vaak hoor ik dat christelijke leiders op reis vallen. Van het ene op het andere moment worden ze gediskwalificeerd of geëxcommuniceerd. Zo ging het ook bij Jezus. Verstoten door zijn eigen volk, met het enige verschil dat hij niet verviel in zonde. Gedisciplineerd zijn vind ik lastig. Ik ben begonnen met 's ochtends bidden en vaak lukt het me niet om op te staan. Maar het bemoedigt mij dat de Geest van God Jezus hielp om vol te houden. Ik vraag nu hulp aan de Heilige Geest bij het opstaan en steeds vaker wekt hij mij. De parakletos (de helper) wil ook jou vandaag helpen en tot steun zijn. Het is een geestelijke vrucht van God (Galaten 5:22) die ons helpt om vol te houden en gedisciplineerd te zijn.

Opdracht

Als je eerlijk kijkt naar jezelf. Waar ben je dan minder gedisciplineerd in en heb je hulp van de Heilige Geest nodig? Of waar sta je voor en verkondig je, maar komt niet meer overeen in je eigen leven? Neem een moment in gebed en vraag de Heilige Geest om hulp en kracht voor datgene wat aandacht vraagt.

Op-pad-lied

Verwachten - Sela

https://www.youtube.com/watch?v=CCTw69DHSRI&ab_channel=Sela

De parakletos was in de vroegere eeuwen een boot die kleinere boten hielp als ze in nood waren. De parakletos hielp de kleinere boot naar het land toe te varen.

Bron: <https://historianet.nl/>

Dag 35

Auteur: Gendro en Mattanja Schijff
Dag: maandag 25 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: Ik heb maar twee handen...

Om het Woord

“Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.” Filippenzen 3:12

Overdenking

Het is vandaag de dag na Palmпасen; Palmпасen bij Bethfage (wat betekent “Huis van onrijpe vijgen”). Jezus is op weg naar de tempel in Jeruzalem, daar waar Hij alle tafeltjes omver gooit, omdat er van de tempel een rovershol gemaakt is. Het diepe hartsverlangen van Jezus is om niet alleen de tempel, maar ook ons hart schoon te maken. Zijn verlangen is dat wij onszelf volledig aan Hem geven. Het zal niet lang meer duren voordat Hij het offer brengt wat ons allen vrijzet en wat het mogelijk maakt om Hem echt te leren kennen, van heel dichtbij. Bethfage, huis van onrijpe vijgen.

Onderweg

“Ik kan het niet meer! Ik kan het niet alleen!” Nu ik al 35 dagen deze pelgrimstocht loop, grotendeels alleen, besef ik het. De tranen rollen over mijn wangen. Het vertroebelt mijn zicht. Met rode en dikke ogen kom ik aan op de herberg. “Hi. Ja, het is goed zeg ik tegen de gastheer die open doet. Ik moest even ergens doorheen.” Ik weet dat Hij bij me is. Jezus heel dichtbij laten komen, ik doe mijn uiterste best dat doel te bereiken, maar ik ben er nog niet.

Dank u Jezus dat U me uitnodigt U echt te leren kennen, van heel dichtbij. Jezus aan het stuur van mijn leven en niet ikzelf, dat is mijn doel.

Opdracht

“Ik kan het niet meer, niet alleen”. Dank U Jezus dat dat precies het gebed is, wat ons op die plek brengt, dichtbij U. De plek waar we mogen leren hoe Uw kijk op de zaak is, niet onze eigen kijk. Ik wil vandaag opnieuw tegen U zeggen: Wilt U aan het stuur van mijn leven zitten en mij laten zien hoe U de dingen ziet. Ik geef mijzelf opnieuw aan U, al het mijne is het Uwe. “Heel mijn hart en maak het schoon, zodat er ruimte komt om U in mij te laten werken”

Op-pad-lied

I run to the Father - door Gendro en Mattanja (lied van Cody Carnes en Kari Jobe)

<https://youtu.be/SdN7REeC5Xg?si=k2zmTXcJZpYXi1OG>

Dag 36

Auteur: Tom Kolsters
Dag: dinsdag 26 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: De liefde, bull's eye!

Om het Woord

“Het einddoel nu van het gebod is liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof.” 1 Timotheüs 1:5

Overdenking

In dit Bijbelgedeelte geeft Paulus haarfijn aan waarover het nu écht moet gaan. De liefde! Hij laat hier geen twijfel over bestaan: “Liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof.” De christenen in Efeze lazen trouw Gods Woord. Toch zochten ze naar het verkeerde. Op zoek naar een verborgen boodschap, een systeem met getallenreeksen en geslachtsregisters. Hoe pijnlijk is dat? Je leest getrouw de geschriften en toch zit je op het verkeerde spoor. Gelukkig is Paulus daar om hen weer op weg te helpen.

Onderweg

Vandaag wandel ik met mijn collega Carla. We hebben het over onze missie: mensen helpen vrij van geldzorgen te worden en te blijven. Dag in, dag uit zetten we ons hier voor in. En toch draaf ik soms zo door dat de missie van de organisatie een missie op zichzelf wordt. Meer impact, meer resultaten, sneller, beter, groter! We hebben het over een keer dat de organisatie er voor koos om iets te doen dat op het eerste gezicht minder goed was voor de positie van onze organisatie. Mijn collega zei toen in alle rust tegen me: “Tom, de missie van SchuldHulpMaatje is op dit moment ondergeschikt aan de missie van Gods Koninkrijk.” Ik zou een goede christen uit Efeze kunnen zijn. Ik ben dan toch teveel bezig met de getallenreeksen en de geslachtsregisters dat ik de kern net even mis.

Opdracht

Wat is jouw getallenreeks en geslachtsregister, waardoor je Zijn Liefde over het hoofd zag?

Op-pad-lied

[All Hail King Jesus - Bethany Wohrle \(youtube.com\)](https://www.youtube.com/watch?v=...)

Dag 37

Auteur: Wim Dekker
Dag: woensdag 27 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: Waardevaste liefde

Om het Woord

“En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.” 1 Korinthe 13:13

Overdenking

Ik weet niet of jij vaak in de brieven van Paulus leest. Veel gedeelten zijn niet zo gemakkelijk. Ingewikkelde gedachtegangen over kwesties die soms wat ver van ons afstaan. Daarom is het zo bijzonder dat deze apostel ook dat prachtige hoofdstuk 1 Korinthe 13 heeft geschreven. Als jij het vandaag nog eens helemaal leest, zoals ik nu weer heb gedaan, zul je het met me eens zijn, dat dit in één woord prachtig is. Het is in feite een soort liefdesgedicht. Paulus betoogt dat bij alles wat wij als christenen overhoop halen, het uiteindelijk om de liefde gaat. Wanneer die ontbreekt zijn al onze andere standpunten en meningen zonder waarde.

Onderweg

Terwijl ik bijna het einddoel van mijn pelgrimage heb bereikt, beseft ik dat het morgen Witte Donderdag is en overmorgen Goede Vrijdag. Indrukwekkende dagen, omdat ze ons laten zien hoe Jezus ons lief gehad heeft tot het einde. Hij waste de voeten van zijn discipelen, nederig als een slaaf, terwijl Hij de Heer en Koning is. Hij vergaf zelfs de beulen die Hem aan het kruis spijkerden. Wanneer ik iets van de liefde wil leren, waarover Paulus het heeft in 1 Korinthe 13, dan moet ik bij Hem zijn. Die liefde is veel meer dan een gevoel in mijn hart, die liefde is heel concreet. Die liefde wordt zichtbaar in het feit dat ik de ander ruimte geef. Ook al betekent het dat ik zelf moet inschikken. Die liefde betekent dat ik bereid ben de minste te zijn als dat nodig is. Maar ik krijg er heel veel voor terug. Zelfs een voorsmaak van de hemel. Want de hemel is de oneindige ruimte van Gods liefde. Als volgeling van Jezus ben ik daarheen op weg. En elke keer wanneer ik uit liefde handel en merk hoeveel dat in mij doet, weet ik dat de hemel geen sprookje is.

Opdracht

Ik ga aan het einde van de reis komen, niet meer zoveel praten. In deze laatste dagen van de Stille Week neem ik me voor ook zoveel mogelijk stil te zijn. Woorden van intense liefde zijn vaak fluisterwoorden. Maar die versta ik alleen als ik stil ben.

Op-pad-lied

Ik wil jou van harte dienen

<https://youtu.be/XENaelezbA?feature=shared>

Afbeelding

Bron: <https://seniorplaza.nl/poezieversjes/geloof-hoop-en-liefde/>

Dag 38

Auteur: René Timmerman
Dag: donderdag 28 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: Hij is de Bron

Om het Woord

“Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.” Romeinen 11:36

Overdenking

Wat een prachtige zin in Romeinen 11 die in een paar woorden Gods alomvertegenwoordigheid omschrijft. Ik ben er stil van... In de eerste verzen van Romeinen 12 zegt Paulus hoe we onze dank aan Hem kunnen laten zien: ‘Ik zeg u daarom, vrienden, dat u zich helemaal aan God moet wijden. Temeer omdat Hij u al zijn liefdevolle goedheid aanbiedt. Laat uw lichaam een levend offer zijn, heilig, zodat het een vreugde voor God is. Dat is de beste manier waarop u God kunt dienen.’ (Romeinen 12:1 HTB)

Onderweg

We zijn bijna aan het einde van onze pelgrimsreis. Nog even en dan is het Goede Vrijdag, gevolgd door de opstanding van Jezus uit de dood.

Het lijden en sterven van Jezus wordt gevolgd door Zijn uiteindelijke verheerlijking. Zoals Jezus wordt verheerlijkt, worden wij ook verheerlijkt als we ons kruis op ons nemen en Hem navolgen.

De wandeling van vandaag is korter dan die van de andere dagen. Zodat ik langer de tijd kan nemen om Zijn naam te prijzen. Als Schepper van al het leven, als Overwinnaar van de dood, als Bevrijder van onze angsten en wat Hij ook maar voor jou betekent en nog zal betekenen. Gewoon prijzen om wie Hij is... De Eeuwig getrouwe God. Hij die Zijn beloften nakomt en niet loslaat wat Zijn hand begon.

Opdracht

Neem alvast een doorkijkje na Pasen en onze bevrijding: hoe ga je jouw leven als dankoffer leven om Hem te verheerlijken?

Op-pad-lied

God is onbeschrijfelijk, oneindig - Opwekking 719

https://youtu.be/6Ran7G5g-LQ?si=_qKoY7EGBvxPqdRd

nederig buigen wij neer
uit ontzag voor uw naam.

Dag 39

Auteur: Leo de Vos
Dag: vrijdag 29 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: Uitstijgen boven jezelf

Om het Woord

“Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.” 2 Petrus 1:4

Overdenking

Onze wereld heeft in geestelijk opzicht een zeer beperkte houdbaarheid zegt onze tekst. Ze bederft waar je bijstaat, en dat komt door de algemene koorts van de begeerte. Je kunt verlangen naar waardevolle dingen, maar in ons hart is ook plaats ingeruimd voor driften en sentimenten die ons leven niet opbouwen maar afbreken. Je kunt die echter ontvluchten, en als je dat doet staat God klaar met geweldige beloften die zijn gezekerd in hemzelf (vs.3). Als we op onze vluchtweg gaan leven van die beloften, vindt er een geestelijke metamorfose plaats die elk voorstellingsvermogen te boven gaat, en die we nauwelijks durven uitspreken. Petrus heeft die vrijmoedigheid wel en vertelt eenvoudig dat wij, jij mijn medereiziger en ik, deel zullen krijgen aan de Goddelijke natuur. Zijn broeder Johannes durft het nog scherper te stellen: wij zullen aan Hem gelijk zijn (1 Joh.3:2). Dat is Gods doel met ons leven, dat we ontstijgen aan onszelf en de korte houdbaarheid van ons bestaan.

Onderweg

We hebben in de christelijke kunst het eeuwige leven met God niet echt aantrekkelijk voorgesteld. De hel die Dante beschrijft in zijn Divina Commedia prikkelt onze fantasie meer dan zijn stervelijke hemel waar zijn geliefde Beatrice en andere heiligen als engeltjes rondzweven. Hetzelfde geldt voor Jeroen Bosch en anderen die hebben geprobeerd de hemel in beeld te brengen. Wie wil er naar zo'n rare hemel? Iemand die graag na zijn dood naar de hemel wilde zei me eens: 'Al werd ik daar maar bellepoetser!' Wel, we worden daar geen bellepoetsers maar volwaardige gesprekspartners van de eeuwige God.

Christenen werden in de eerste eeuwen 'Mensen van de Weg' genoemd. Dat zijn we. Wij kiezen voor het pelgrimschap. We hebben hier geen 'blijvende stad' (Hebr.13:14) maar zijn op weg naar een betere plek. We willen dus niet in dit bestaan gearriveerd zijn maar liever gaandeweg leven. Dat onderweg zijn geeft ruimte voor bezinning, bij uitstek op Goede Vrijdag. Er is geen groter geheim dan wat daar plaatsvond. Zelfreflectie kan ons brengen tot de vraag wie we eigenlijk zijn en wat wij betekenen voor God. Waarom heeft Hij Jezus voor ons prijsgegeven? Waarom heeft de eeuwige Vader zijn enige Zoon in de diepste afgrond van de godverlatenheid gestort voor zulke armzalige zondaars als wij? Vindt Hij ons dat werkelijk waard?

Dat vindt Hij kennelijk, maar het waarom van Jezus' lijden en dood wordt op onze reis niet beantwoord. De grote denker en medepelgrim C.S. Lewis vond wat er op Golgotha gebeurde een groter raadsel dan de Drie-eenheid zelf. Maar eenmaal zal alles worden

uitgelegd, niet op de Weg dus maar bij aankomst van ons reisdoel. Dan gaan de boeken open en worden alle geheimen onthuld. (Openbaring 20:12)

Opdracht

Ik neem mij voor om vaker op mijn reis in de berm te gaan zitten nadenken om meer te ontdekken van de wereld die God ons heeft beloofd en wie we daar uiteindelijk zullen zijn.

Op-pad-lied

Pelgrimslied

<https://www.youtube.com/watch?v=mrCw5oehOt4>

Dag 40

Auteur: Paul van der Laan
Dag: zaterdag 30 maart 2024
Stadium: Doel van de reis
Dagroute: De sterkste link in het heelal

Om het Woord

“Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.” Romeinen 8:38,39

Overdenking

In het boek Romeinen hoofdstuk 7 beschrijft Paulus het leven onder de wet, dat tot mislukken gedoemd is. In het volgende hoofdstuk bemoedigt hij zijn lezers, en ons, door uit te leggen hoe anders het leven door de Geest is. Aan het slot van dit hoofdstuk vinden wij onze dagtekst. Hierin benadrukt hij dat er absoluut niets is dat ons kan scheiden van de liefdesband door Jezus met God. In heel het heelal is er geen sterkere verbinding.

Onderweg

Tijdens dit allerlaatste stukje van onze pelgrimstocht mijmer ik over wat de allersterkste verbinding is. Zelf houd ik er van als zaken goed vast zitten. Als ik iets ophang, dan boor ik diepe gaten en gebruik ik stevige pluggen en haken. Als ik iets lijm, gebruik ik het liefste de sterkste lijm die er is. Toch laat alles onder extreme omstandigheden weer los, hoe sterk je het ook hebt vastgemaakt.

Dat principe gaat ook op bij relaties. Zelfs wederzijdse liefde blijkt in de praktijk niet altijd een garantie om een huwelijk in stand te houden. Welk bindmiddel zorgt er wel voor dat je onafscheidelijk verbonden bent? Deze Bijbeltekst bemoedigt ons dat er van buitenaf niets is dat scheiding kan brengen tussen de liefde van God en ons. Zelfs de dood of demonen hebben daar geen vat op. In het heelal is er geen sterkere verbinding. Uiteraard is het wel zaak, zoals in elke relatie, om die liefdesrelatie met God te onderhouden.

Die liefde is meer dan een gevoel of een mooie kreet. Gisteren hebben wij op Goede Vrijdag stilgestaan bij wat Jezus heeft gedaan om die liefde te tonen. “Zo lief heeft God jullie” is de boodschap van het kruis. “Hij geeft zijn enige Zoon, zodat wij eeuwig leven hebben” (Joannes 3:16). Laten wij nu op deze Stille Zaterdag Hem danken voor die onvoorwaardelijke en onverbreekelijke liefde. Ik herinner mij nog goed het moment, dat ik die liefde heel diep heb ervaren. Wij waren in Jeruzalem en bezochten daar de gevangenis waar Jezus wachtte op de dag van zijn veroordeling en dood. Toen het licht daar werd uitgedaan en het muisstil was, ervoer ik iets van de eenzaamheid en pijn, die Jezus moest hebben doorgemaakt. Tranen vloeiden over mijn gezicht. Onvoorstelbaar hoe Hij voor mijn zonden heeft geleden. Hoe kan ik anders dan die liefde beantwoorden door intens van Hem te houden?

Wij zijn aan het einde van deze vastentijd gekomen. Morgen vieren wij Pasen, de opstanding van Christus. Een nieuwe tijd breekt aan.

Opdracht

Op de dag voor Pasen is het stil in de hemel. Laten wij ook stil zijn en God en ons verwonderen om Zijn liefde. Liefde die om een antwoord vraagt.

Op-pad-lied

Meer dan rijkdom- Opwekking 544

https://www.youtube.com/watch?v=AN3YHAJpi_Y

Stichting Encour, Gabriël Financiële Bescherming en de Leprazending feliciteren je met het voltooien van deze digitale pelgrimstocht. Wij hopen dat deze 40 vastenmeditaties je hebben bemoedigd en geïnspireerd. Wij wensen je een gezegende Paasviering toe. De Heer is opgestaan ... ja, Hij is waarlijk opgestaan!